

JOMFRUENE I RIGA

originalmanus til spillefilm

av

Morten Barth

Versjon 8
Februar 1995

OPPTONING TILINT. FLYCABIN - DAG

Gjennom et glass champagne som sakte tømmes ser vi et kart over Nord-Europa. Vi kjører over kartet, og ender i Baltikum. Der plasserer vi Latvia og Riga geografisk.

HØYTTALER (OFF)

Ladies and Gentlemen, we are now approaching Riga airport. Please fasten your seatbelts.

Det er WALDEMAR DEINHART som drikker. Han er nordmann, på rask marsj mot 40 år. Han har en Hugo Boss-dress på seg. Han legger fra seg kartet, tømmer champagneglasset og kikker ut av vinduet.

EXT. DOBBELTDEKKER (FORTEKSTSEKVEN) - DAG

Langt under oss flyr et eldre dobbeltdekkerfly over Riga, så over omkringliggende vinterlandskaper og skog. MUSIKK. Viktigste credits.

EXT. DIV. STEDER I SKOGEN - DAG (m/CREDITS)

Waldemar står i skogen og har gått seg vill. Den tynne frakken over Hugo Boss-dressen og altfor tynne sko forteller at han er et typisk bymenneske, og ikke hjemme her. Han har rifle under armen.

Han ser dobbeltdekkeren passere over og forsvinne bak skogbrynet. Han ser til alle kanter. En fjern klapping (OFF).

En rekke på rundt 30 innfødte latviske KLAPPERE, anført av den skallete stalkeren ANDRIS, beveger seg gjennom skogen mens de svinger klaptrær for å skremme opp vilt.

Et digert villsvin løper gjennom skogen, vekk fra klapperne.

Tette bilder av mange rifler som lades. Truende metalliske lyder fra sluttstykkene.

Tunge støvler begynner å trampe gjennom skogen - en tett, trolsk og vinterlig skog med et tynt snølag mellom furuene.

Klapperne kommer fra motsatt hold. Skogen gjenlyder av dem.

Villsvinet løper.

Og nå tramper støvlene der igjen.

Waldemar lytter til klappingen som nærmer seg, speider for å finne ut av hvilken kant den kommer fra. Han kommer borti avtrekkeren på rifla, som peker skrått bakover. Skuddet smeller.

Ut av krattet stuper Andris, som ledet klapperne.

Waldemar ser skremt på mannen. Han har drept ham!

Så reiser Andris seg, og ser ærbødig inn i buskene bak seg.

Der ligger et digert villsvin, steindødt av vådeskuddet. Andris bare snublet i det.

Waldemar er lettet. Og ganske stolt også når han ser det døde dyret.

Så kommer rekken av støvler og rifler og deres eiere trampende ut av krattet. Det er SKANDINAVENE, 20 representanter for det nordiske miljø i Riga. Med ulikt hell tilstreber de alle en kontinental overklassestil.

Den åpenbare anfører er KYRRE ELIASSEN, finbergenser i 50-årene, kledd for jakt i ulveskinnsplagg, hatt med fasanfjær, og hvite tennissokker som rager opp av bek-sømstøvlene. Meget norsk. Han har rifle under armen, som de andre. Han er fornøyd over å ha funnet Waldemar. Han kikker inn i krattet, på villsvinet.

ELIASSEN

Ikke dårlig, Waldemar. Vi hørte skuddet. Trodde du hadde skutt -

(ser på Andris, peker)

- han. Sånt skjer hele tiden. Så vær litt på vakt. En god stalker er gull verdt. Ville bare si det, siden du er ny her.

Waldemar nikker takknemlig og litt undrende.

De innfødte klapperne sleper villsvinet ut av krattet.

Svensken EDELFEELT og hans sekretær INARA ROZE er blant følget som står og ser på. Han er ca. 40 år, og kaster forelskede blikk på Inara i smug. Hun er 22 år, vakker og innfødt latvier, men bymenneske hun også, effektivt sekretærantrukket, med høyhælte bysko i snøen. Hun snakker latvisk, russisk, samt norsk med charmerende aksent. Hun indikerer Waldemar.

INARA

Hvem er det der?

EDELFEELT

Eliassens nye yndling. Nordmann. Waldemar ett-eller-annet. Deinhart. Han har penger, sier de.

INARA

Han har penger?

EDELFEELT

Vi får håpe det er sant.

Han finner frem salgssmilet og setter kurs mot Waldemar. Inara står igjen, ser interessert på den nye.

Edelfelt kommer bort til Waldemar.

EDELFEELT (forts.)

Jeg er Edelfelt. Antikvitetshandler. Jeg har en himmelseng akkurat nå. Russisk syttenhundretalls. Håndskåret. Bare tolv hundre dollars up front.

Waldemar er stor kar, og blar opp tolvhundre dollars kontant. Vi, men ikke Edelfelt, ser at han nå bare har to sedler igjen i lommeboken.

EDELFEELT (forts.)

(måper litt)

Bra. Da sier vi det...

Edelfelt setter kursen tilbake mot Inara. Waldemar ser etter ham. Så blir blikket hans hengende ved henne.

Hun smiler til ham. Blikkontakt.

Så braker en flokk på 15 villsvin ut av skogbrynet, med klappere i hælene.

Skandinavene fyrer løs i vill uorden, Eliassen endog med en Luger han har i taske under frakken. Det hele er en parodi på en jakt. De fleste villsvinene bykser hylende til skogs igjen uskadde. At jegerne også er uskadde er et under. Skandinavene og deres nivå er presentert.

EXT. KLIPPE OG ELV - DAG

Jaktfølget med bærere med 3-4 små villsvin samt Waldemars store går i rekke nedover en fjellside i dalen under oss. Der nede er en leir med telt, endel biler og etpar bål ved elven.

I en lang rekke ankommer jaktfølget et ferjeleie.

Fire mann bærer en solid stokk der Waldemars villsvin henger surret fast, ombord på en primitiv kabelferje, nærmest en tømmerflåte.

Så mange som får plass går om bord, bl.a. Waldemar og Inara.

Edelfelt blir stående igjen på bredden.

EDEL FELT

(roper)

Inara!

EXT. FERJE - DAG

Waldemar blir stående ved relingen ved siden av AALEFJÆR, en langhåret mann med oilskin jaktantrekk og kostbart gevær. Han ser på Waldemars villsvin.

AALEFJÆR

Nybegynnerflaks.

WALDEMAR

Jeg har det i blodet.

AALEFJÆR

(peker på Waldemars Rolex)

Det tror jeg ikke. Den der slår aldri feil. Hva er det med dere oppkomlinger? Hvorfor vil dere absolutt bli avslørt?

WALDEMAR

Det virker overalt og bestandig.

AALEFJÆR

Så du har fått med deg reklamen?

Waldemar tar av seg armbåndsuret og holder det frem for ham.

Inara iakttar dem begge.

WALDEMAR

Du ville ikke hatt det om du fikk det?

Aalefjær veiver ham av. Waldemar ser på Rolexen igjen.

WALDEMAR (forts.)

(ironisk)

Nei, du har rett. Gull er i grunnen ganske vulgært.

Med en nonchalant håndbevegelse kaster han klokken i elva.

Klokken forsvinner i dypet.

Aalefjær tror ikke sine egne øyne. Waldemar er uanfektet.

Inara får nesten lyst til å hoppe etter klokken.

Bak Aalefjærs rygg flirer skandinavene av ham idet flåten skurer inn på andre bredd. Aalefjær hopper irritert iland.

Waldemar smiler småfornøyd. En skandinav griper ham i armen.

SKANDINAV

Et godt råd. Hold deg inne med handelsattachéen. Aalefjær er farlig å ha som fiende.

WALDEMAR

Skal huske på det. Hvem er denne Aalefjær?

Skandinaven peker etter Aalefjær.

Inara ser meget interessert på Waldemar.

EXT. LEIR - DAG

Vi kommer inn i leiren, og er med ett hensatt til en ekspedisjon eller storviltjakt i Afrika rundt århundreskiftet.

Omkring står campingstoler, parasoller, telt, grill osv. i snøen. På teltstengene vaier flagg fra alle skandinaviske land. Innfødte bærere sleper på picnic-kurver, og noen bærer mobiltelefoner for hver sin skandinav. I leiren finnes også en KANONFOTOGRAF med kamera på stativ.

Bærerne setter kursen mot elven, der slaktingen av villsvine straks begynner.

Waldemar holder sammen med Eliassen, som er i godt humør. Det er jo fest. Eliassen setter en champagneflaske til avkjøling i en snøfonn, og skjenker en drøy vodkadram til Waldemar og seg selv. Han har et alvorlig emne å ta opp.

ELIASSEN

Jeg har tenkt på den talerstolfabrikken...

WALDEMAR

Et sted må du begynne, Eliassen. Hvis du vil bli rik.

ELIASSEN

Det sier alle. Men altfor mange blir her.

WALDEMAR

I Amerika bor det like mange av norsk herkomst som det gjør i Norge. Og enda flere tror de er fra Norge. Og de er like stolte av røttene sine.

ELIASSEN

(skjenker en ny vodkadram)

Du kan ikke leve av å selge én talerstol til Sons of Norway.

WALDEMAR

Likkister, Eliassen. Talerstoler for de som ikke har noe å si lenger. Vet du hvor mange norsk-amerikanere som dør hvert år? Og vet du hva jeg kan produsere en kiste for her? Med treskurd på lokket. Faglærte folk til seks hundre kroner i måneden. Det er det jeg har avtale med Sons of Norway om.

ELIASSEN

Du er en drømmer, Waldemar.

WALDEMAR

Alle forretningsmenn er drømmere.

ELIASSEN

Men ikke alle drømmere er forretningsmenn. Alle kommer til meg når de må låne penger. Og jeg liker det ikke.

WALDEMAR

Prosjektet er trygt. Like trygt som vår vesle hemmelighet.

Eliassen glor olmt på ham. Så med ett står Andris der med villsvinets dampende hjerte i hånden. Han rekker det frem mot Waldemar. Eliassen stråler lettet.

ELIASSEN

Ikke dårlig! Det er et av de største dyrene som er skutt heromkring på mange år.

Waldemar får hjertet i hånden. Han ser undrende på det, på Eliassen, på hele det skandinaviske selskapet som står forventningsfulle rundt ham, klare til jaktfotografering. Foran ham ligger det store villsvinet slaktet. Hva betyr dette?

Eliassen holder opp champagneflasken som er avkjølt i snøen.

ELIASSEN (forts.)

Vi holder på vikingetradisjonene. Spis hjertet først, så får du mjød etterpå!

Alle morer seg storlig. Waldemar er himmelfallen. Spise villsvinhjertet? Rått? Ja.

Edelfelt og Inara iakttar skuespillet.

EDELFEILT

Han har penger. Han tok himmelsengen.

INARA

(ser interessert på Waldemar)

Bra.

Waldemar nøler, strammer seg opp, nøler. Så setter han tennene i hjertet, og tygger i seg. Alle jubler. Fra en sveivegrammofon lyder "Ja, vi elsker" spinkelt gjennom skogen, på ujevn hastighet.

Blodig og triumferende står Waldemar og tar imot applausen. Han griper champagnen og heller i seg. Eliassen klapper ham jovialt på skulderen.

Edelfelt tar Inara prøvende og forelsket under armen.

EDELFELT

Kunne du tenke deg å gå ut og spise
middag i kveld?

Men Inara smyger seg ut av grepet hans.

Waldemar stiller seg i storviltjegerpositur med foten på villsvinet. Mens endel av følget stiller opp rundt ham, smyger Inara seg inntil ham, smiler til ham og tar ham under armen.

Edelfelt ser såret og hatefullt på det som skjer.

Eliassen avventer øyeblikket til fotografen er klar. Han peker på villsvinhjertet.

ELIASSEN

(gliser til Waldemar)

Vi får håpe det ikke er trikiner i det.

Waldemar ser engstelig på hjertet, prøver å le det bort, men lykkes dårlig.

Kanonfotografen tar bilde idet 5 engangsblitser smeller til. Applaus.

Oppstilling med Waldemar og villsvinet, Inara og skandinavnene omkring, som synger. Inara smiler stolt som om hun viser frem sitt nye bytte, slik Waldemar viser frem sitt. Bildet fryses, går i sepiabrunt. Filmens TITTEL over bildet:

JOMFRUENE I RIGA

EXT. FLYPLASS - NATT

En tyskregistrert trailer ruller oppover en mørk allé. Ved en stor port møter den en annen trailer som ruller ut porten. Den er fransk, og lastet med skrapmetall. En bevæpnet VAKT står ved porten. Den tyske SJÅFØREN hilser.

Vakten lar den tyske traileren slippe inn, og griper en telefon på veggen til vakthytten. Traileren kjører inn til et palassliknende bygg, noe i forfall, men med kommunistiske hammer-og-sigd-symboler intakt.

INT. PRIVAT FLYPLASS - NATT

SJAGALIN er ca. 40 år, velkledd, men litt røff i kanten. Han står ved håndvasken og tørker hendene på et blodig håndkle mens han lytter i telefonen.

VAKT

(på russisk i telefonen)

Tyskeren er her igjen.

Gjennom store vinduer bak ham ser vi utover en stor, gammel nedlagt flyplass. Det gamle dobbeltdekkerflyet vi så under fortekstene kommer inn for landing.

INT. HANGAR - NATT

Den tyske traileren losses i en opplyst hangar. Sjagalins MENN lemper ut glassbeholdere med lysende staver. De har ikke engang arbeidshansker på.

ANDREIJ, ca. 50, en stor og brutalt utseende mann med våpen som buler under jakken, tar imot en stresskoffert fra den tyske sjåføren, som har dratt på seg hvit stråleverndrakt, og minner om en astronaut.

ANDREIJ

(på dårlig tysk)

Lagerleie til evig tid i en saltgruve koster litt. Men så er det bare å glemme.

SJÅFØR

(på tysk)

Vi tyskere betaler gjerne for å glemme.

Andreij plystrer, og en diger vakthund kommer byksende. Andreij gir den kofferten i kjeften. Hunden setter avsted.

EXT/INT. NEDLAGT FLYPLASS - NATT

Vi følger hunden, i rasende fart over tarmacen foran den taksende dobbeltdekkeren, gjennom en hall og opp trapper.

INT. NEDLAGT FLYPLASS - NATT

Andreij kommer inn på Sjagalins kontor, der kofferten står åpen på et bord ved siden av en pengetellemaskin som blar seg gjennom sedlene. Telleverket nærmer seg millionen.

Sjagalin står ved vinduet og ser ut, kjæler med den digre hunden som sitter i vinduskarmen ved siden av ham.

ANDREIJ

(på russisk)

Flyveren sier at de var der ute igjen.
To mann som snuste rundt.

SJAGALIN

(på russisk)

Jeg vil ikke ha uvedkommende der ute,
har jeg sagt. Må jeg finne ut selv
hvem de er? Hva? Vi gjør kort prosess.
Jeg vil ikke ha sand i maskineriet.

EXT. HOTELL - MORGEN

Det er morgen utenfor det ikke altfor velholdte hotell Riga Royal Imperial som ligger ved en liten plass i gamle Riga. En trolleybuss forsvinner med et gnistregn. Tilt opp til en balkong i øverste etasje.

INT. KORRIDOR - MORGEN

Eliassen og Inara utenfor døren til Waldemars hotell-suite. Eliassen har silkevest på, og et frokostbrett i hendene.

Inara overtar brettet mens Eliassen låser opp Waldemars dør. Hun har på seg sekretærantrekket fra i går.

ELIASSEN

Han liker den *au lait*.

(Inara er uforstående)

Like deler varm melk og kaffe.

Hun forsvinner inn med brettet. Eliassen lukker døren bak henne. Han vet ikke helt om han liker dette.

INT. WALDEMARS SUITE - MORGEN

Lys faller skjærende inn i Waldemars hotellsuite idet Inara drar fra gardinene.

Suiten er stor og etter forholdene luksuriøs. I hjørnene av rommet står restene av et flyttelass fra Norge.

Waldemar kryper sammen i sengen, men lyset viser ingen nåde. Han setter seg stønnede opp. Vekket opp til en hard bakrus.

Inara skjenker kaffe fra frokostbrettet, og gir ham den sammen med en brun konvolutt.

Det er fotografiene fra jakten. Waldemar ser forbauset på seg selv arm i arm med Inara og med foten stolt på det døde dyret.

INARA

(overrasket)

Det var rekordstort. Ikke si at du ikke husker det. Villsvinet du skjøt.

WALDEMAR

Jaha... Det var jakten i går... he, he... Ja, det er det jeg alltid har visst. Bare du ikke er altfor mye av et svin, så er lykken med deg.

INARA

Du spiste hjertet også. Med trikiner og alt. Og champagne og vodka.

WALDEMAR

Det forklarer jo litt... Ett glass vodka, så...

INARA

Glemmer du?

WALDEMAR

Absolut blackout.

INARA

Bra du har fått en sekretær til å passe på deg.

WALDEMAR

Ett glass er nok til-- Trikiner?

INARA

Han spøkte nok bare.

WALDEMAR

Hvem?

INARA

Eliassen. Husverten din. Hotell-eieren.

Inara finner frem klær til Waldemar fra skapet. Hun slenger dem nesten oppå ham på sengen, der han har rullet seg over på siden igjen. Waldemar setter seg trett opp igjen.

WALDEMAR

Hvor ble det av de lydige og underdanige sekretærene? Det er en sånn jeg vil ha.

INARA

De forsvant med kommunismen.

WALDEMAR

Og i stedet for dem?

Inara finner skoene hans, spytter på dem, begynner å pusse.

INARA

Meg. Handelsakademiets flittigste. Best i skandinaviske språk. Best i kapitalisme!

WALDEMAR

Ikke vær så uendelig naiv--?

INARA

Inara.

WALDEMAR

- Inara. Det er derfor det kommer til å ta flere generasjoner før dere får butikken til å gå her.

Han vifter med en flybillett han bruker som bokmerke i "The Hunt for Red October", som ligger på nattbordet.

WALDEMAR (forts.)

Åpen retur. Jeg skal bare få fabriken til å gå av seg selv. Tjene noen millioner igjen. Jeg er jo tross alt vant til å ha litt penger. Så hør nøye etter. Leksjon en: Vinn eller forsvinn!

INARA

(beundrende)

Seire eller dø!

WALDEMAR

Jeg må bare på badet først...

Han snubler inn på badet. Inara ser på fotoene igjen.

INARA

(til seg selv, på latvisk)

Blackout. Slutt på filmen...

Waldemar stikker hodet ut igjen.

WALDEMAR

Hva sa du?

INARA

(uskyldig)

Vi har ikke snakket om lønn.

WALDEMAR

Hva hadde du tenkt deg?

INARA

No cure, no pay. Det er minimum. Ellers blir det ikke aktuellt.

WALDEMAR

Du er ansatt.

Waldemar forsvinner inn på badet igjen. Inara tar telefonen, og slår et nummer.

Waldemar står imens bakfull på badet og barberer seg.

Bak badekaret stikker en rotte frem hodet, sniker seg mot Waldemars bare føtter.

Waldemar kikker ned. Der står rotten. Waldemar åpner skapet over vasken, og henter ut en kjeks fra en av flere pakker.

Ute i stuen snakker Inara i telefonen.

INARA

(på latvisk)

Jeg har funnet ham. Akkurat den vi har lett etter.

På badet står Waldemar og barberer seg videre.

EXT. DYREHAGE - DAG

ULDIS ROZE og KIRCHENSTEIN står i samtale på hver sin side av sprinklene i dyrehagens gribbebur. Uldis står inni buret, Kirchenstein utenfor. Uldis er ca. 55 år, og har overall på seg. En gribb sitter og ser på ham, mens han koster avspiste knokler ut av buret. Kirchenstein er noe eldre, men tilhører åpenbart en annen sosial klasse. Han har halvlangt grått hår og en dachshund med matchende antrekk i armene.

KIRCHENSTEIN

(på latvisk)

Har du skaffet pengene til arveavgiften?

ULDIS

(på latvisk)

Ja, alt under kontroll. Men jeg vil ha parken og jomfruen også.

Kirchenstein ser grettent på ham. Uldis koster trassig ivei.

KIRCHENSTEIN

(på latvisk)

Avtalen var bare huset.

Uldis jobber tålmodig. Gribbene flytter seg sultent mot Kirchensteins dachshund. Kirchenstein nikker omsider, gir Uldis en stor konvolutt.

KIRCHENSTEIN

(forts. på latvisk)

Her er mitt testamente. Det vil du trenge. Det er undertegnet av to vitner før jeg døde.

EXT. LIKKISTEFABRIKKEN - DAG

En stor, svart Zaika-limousin stanser foran Waldemars fabrikk, med Inara ved rattet. Hun stiger ut, holder døren åpen for Waldemar, som bretter seg stivt ut av baksetet. Inara ser granskende på fabrikk.

Den ligger ved jernbanen i Rigas havneområde, og er gammel og like nedslitt som området omkring. Det står stabler av materialer utenfor. Det gamle skiltet på fasaden er ennå ikke tatt ned. På russisk står det FOLKETS LATVISK-SOVJETISKE TALERSTOLFABRIKK. Et prangende maleri på blikkplate viser Lenin på en av fabrikkens talerstoler.

INT. LIKKISTEFABRIKKEN - DAG

Det arbeides overalt i fabrikkhallen. Det skjæres, slipes, males, pusses og sages.

Den første treskurdkisten er ferdig. Den står skinnende flott på to bukker midt på gulvet i hallen, og er et praktstykke.

Waldemar går ivrig bort til kisten med Inara på slep. Han går rundt den, stryker hånden over det utskårne lokket. Han synes den er en skjønnhet.

WALDEMAR

I Norge er det forbudt å ta skjebnen i egne hender. Men her! Her kan dere skape musikk av en trestokk. Her syn-ger friheten. Fordi dere lengter etter den.

Så stanser han, undrende. Det har blitt helt stille i hallen.

ARBEIDERNE hans står samlet rundt ham. De er ikke blide.

Waldemar ser seg rundt. Hva betyr dette tullet?

Arbeidernes talsmann er JANIS, en av veteranene. Han tar mot til seg, begynner en tirade på latvisk.

JANIS

(på latvisk)

Det er tre måneder siden De kjøpte fabrikken vår. Og det er tre måneder siden vi fikk lønn. Ser De noen sammenheng?

Waldemar ser spørrende på Inara. Hun nekter å oversette. Hun er brysk, fullt og helt på sin sjefs side. Hun begynner å skjelle ut Janis.

INARA

(på latvisk)

Slik snakker man ikke til gjester. Du er en dårlig ambassadør for landet!

Janis går bort til en brytertavle på veggen, slår på hovedbryteren.

Et brak, og et elektrisk fyrverkeri av overledning på en kabelbro oppunder taket. Brannfarlige gnister faller over hele fabrikkgulvet, og de halvferdige kistene.

Janis ser forurettet på Waldemar, og prater energisk videre.

JANIS

(på latvisk)

Vi er mennesker, vi óg. Jeg kan ikke sitte og se på at kameratene risikerer livet. Jeg er formann her.

INARA
(til Waldemar)
Han sier at arbeidsmiljøet er farlig.

Waldemar ser grimt på gnistene som slukner blant alt trevirket.

WALDEMAR
Si at vi fikser det så fort vi får
tak i en edru elektriker.

Inara oversetter.

INARA
(på latvisk)
Elektrikerne kommer i neste uke.

Arbeiderne virker lite overbeviste, men har ikke motargumenter. Waldemar anser konfrontasjonen endt. Han åpner kisten, beundrer den oppriktig.

WALDEMAR
Si til dem at de har gjort en god
jobb. Gi dem litt ros. De fortjener
en liten gulrot.

INARA
(oversetter, på latvisk)
Dere skal få roser og gulrøtter!

Arbeiderne ser på hverandre, mellomfornøyde, litt forvirrete.

TRESKJÆRER
(på latvisk)
Det er bedre enn ikkeno'. Gulrøtter
kan vi spise.

ARBEIDER
(på latvisk)
Og rosene kan vi jo selge.

Waldemar er på vei mot trappen opp til kontoret hans, bak glassdører på en plattform innerst i fabrikkhallen. Men straks står Janis foran ham, og alle de andre rykker et skritt nærmere. Mer sint latvisk fra Janis.

JANIS
(på latvisk)
Vi ble lovet kontanter!

Waldemar ser spørrende på Inara.

INARA

De vil ha lønn også.

Waldemar stønner. Lærer disse folkene aldri? Inara er indignert på hans vegne.

WALDEMAR

Jeg blir så lei av å gjenta selvfølgeligheter! Nå er det etterspørsel i markedet som styrer lønnsomheten. Vi må selge varen og få betalt. Da først kan vi snakke om inntektene. Når denne -

(slår neven i kistelokket)

- kommer til USA og de får se den, da er handelen i boks.

Inara er allerede i gang med oversettelsen.

INARA

(på latvisk)

Dere får betalt når varene er solgt. Men verdiene er ikke skapt før det ligger et lik i hver kiste.

RUSSISK MOR

(på russisk)

Vi har barn som fryser.

JANIS

(på latvisk)

Snart får vi bruk for kistene selv.

INARA

(på latvisk)

Dere skal være glad dere har en jobb i det hele tatt. Nå er det kapitalisme her i landet. Det koster penger.

Janis og de øvrige konfererer mumlende igjen. Med mistenksomme blikk på Waldemar og Inara tusler de igjen til arbeid.

Waldemar står bak glasset i sitt kontor og ser mellomfornøyd utover slavene. På veggen bak ham henger tegninger av de øvrige kistemodellene.

WALDEMAR

Dette blir en bestselger. Bare vi får dem til å jobbe... Arbeidsmiljø? Hvor faen har han plukket opp det ordet?

INARA

Vil du bli med meg hjem ikveld?

Waldemar snur seg overrasket mot henne.

INT. INARAS LEILIGHET, STUE - KVELD

Waldemar står ved vinduet i Inaras leilighet. Den ligger i en ørken av gråtriste og nedslitte boligblokker ved et ødslig havneområde. Hun har en hjemmesnekret "vinterhage" på den vesle balkongen.

Hoderystende ser Waldemar utover betongørkenen, mot verft, kraner og utstikkere med rustne plimsollere i opplag.

WALDEMAR

Sånn bygde sosialdemokratene hjemme
i Norge også, da de herjet som verst.
Det er ikke menneskelig, dette her.

Inara glir opp på siden av ham. Hun har dypt utringet rød kjole på, friskt flommende. Hun gir Waldemar en drink og et forførende smil.

INARA

Vi er svært menneskelige. Skål.

Waldemar sluker henne med øynene. Inara indikerer mid-
dagen som venter.

Inara bor i en dunkel og kald toroms del av en større leilighet. Standarden er enkel. En kamin i hjørnet gir en liten lunk. Men oppdekningen nå er det fineste hun har. Levende lys på bordet. På tallerknene kaviar til forrett. Og en flaske vodka innefrosset i en isblokk.

De spiser. Det er såpass kaldt i rommet at ånden deres blir til røyk mellom de levende lysene. Men Waldemar har snart glemt kulden. Inara er mer sjarmerende og forførende enn noen gang. Hyppig skåling i vodka. Waldemar nyter både henne og kaviaren. De holder øyekontakt over store skjeer.

WALDEMAR

Du har rett. Dere er svært menneske-
lige.

INARA

Og dere nordmenn?

WALDEMAR

Kan du holde på en hemmelighet?

INARA

(ler)

Det var det eneste kommunismen lærte oss.

WALDEMAR

Nordmenn er de mest misunnelige og trangsynte krøtter på denne jord. All nytelse og livsglede skattlegges i Norge. Vi har verdens høyeste skatter, så det skal være umulig å komme seg opp. Eneste fornuftige er å reise hit. Hvor det ikke er kommunisme lenger.

INARA

Men det du sa om fjellene og fjordene?

WALDEMAR

Det er ikke naturen det er noe i veien med. Det er de som bor der.

Forretten er fortært. Inara går mot kjøkkenet etter hovedretten. På veien kaster hun etpar bøker i kaminen, fra en stabel av Stalins samlede skrifter i vedkassen.

INT. FELLESKJØKKEN - KVELD

Inara deler et slitent kjøkken i avflasset knall turkis med tre-fire andre leieboere. Hun går rett til en av fire gasskomfyrer, der en jerngryte putrer. Den er låst med hengelås i en bøyleanordning over lokket. Hun låser den opp.

Et eldre PAR, Inaras naboer, sitter i en krok og ser sultent på gryten.

Inara dynger maten opp på to tallerkner, og låser grytelokket igjen. Så fort Inara er ute av døren med maten, bykser den gamle konen frem til komfyren og prøver om Inara har låst gryten ordentlig. Det har hun. Skuffelse.

INT. STUE - KVELD

Waldemar og Inara ved bordet. Waldemar har hovedretten foran seg. Det er innbakt and, ikke lett å identifisere.

WALDEMAR

En andrik. Cirka tre år.

Inara er overrasket. Waldemar dissekerer anden.

WALDEMAR (forts.)

Underdun i kvalitet syvogtyve. *Melanitta nigra*. Vi hadde fabrikken full av dem. En grei annenklasser matand.

Inara blir tydelig støtt og lei seg.

INARA

Vil du ikke smake før du kaller den annenklasser?

WALDEMAR

Jeg er jo tredje generasjon Deinhart. Alle nyfødte hjemme er unnfanget under en av dynene våre.

INARA

Hva er en dyne?

WALDEMAR

Det er familiefarmen. Var. Andedun.
(smaker på anden)
Fatter'n var nøktern. Han forlangte and tre ganger i uka selv om vi hadde råd til ordentlig mat. Men denne var... god.

Inara smiler et takk, og stryker ham over hånden, over den hvite furen etter en smal giftering. Waldemar smiler tappert.

WALDEMAR (forts.)

Vi hadde heldigvis ikke barn. Jeg ble skilt for tre år siden.

INARA

Og siden da har du lagt verden og alle dens kvinner under deg?

Waldemar blir satt litt ut.

WALDEMAR

Nei, for å være ærlig så har det ikke vært så mange. Vel, forresten, noen har det jo blitt... vært.

Inara ser tvers gjennom det karslige. Hun hever vodka-glasset.

INARA

Skål. For en ny start.

WALDEMAR

Skål. Ny start på hva?

INARA

På så mye. Dere vestlige gir landet vårt et nytt liv. Og vi kan kanskje gi dere et nytt liv. I allefall noen av dere...

Hun skåler ekstra forførende. Den ene kjolestroppen glir av skulderen hennes.

Waldemar tømmer glasset i sjarmørsmilet sitt.

EXT. GATE - KVELD

På gaten nedenfor blokken der Inara bor står Uldis, mannen fra dyrehagen, i lyset under en gatelykt og fryser. Han er tynnkledt. Gatelykten blinker og slukner. I silhouett ser vi ham betrakte lyset i Inaras vindu.

INT. INARAS LEILIGHET - KVELD

Inara lemper en god og full Waldemar til sengs i dobbeltsengen på soverommet. Han sovner mens Inara drar av ham klærne og brer over ham. Hun går ut.

Ute i stuen igjen åpner Inara ytterdøren. Utenfor står Uldis og hutrer, lykkelig for å slippe inn. Bak ham kommer den gamle konen fra kjøkkenet til syne. Hun skuler inn på dem.

KONE

(på latvisk til Uldis)

Selger du datteren din til de fremmede nå?

Inara lukker døren i ansiktet hennes. Både hun og Uldis er litt såret, men prøver å ikke la den andre se det.

Uldis går rett til kaminen, kaster mer Stalin på ilden, og gnir hendene i varmen.

ULDIS

(på latvisk)

Er han interessert?

Inara nikker. Uldis tar fem-seks av Stalinbøkene med seg til sofaen mens Inara slår den ut - det er en sovesofa som mangler ett ben. Uldis støtter den rutinert opp med bøkene.

ULDIS
 (forts. på latvisk)
 Ikke gjør noe du vil angre på.

INARA
 (på latvisk)
 Jeg har full kontroll. Det er dette
 jeg har lært på akademiet. Business.
 Sov nå, pappa.

Inara kler kyskt av seg. Uldis gjør det samme. De legger seg anføttes på sovesofaen, og brer over seg et pledd. Inara stiller vekkeklokken. De sovner.

EXT. RIGAS HAVNEOMRÅDE - NATT/MORGEN

Første lysning over Rigas forfrosne havneområde. Kranene livner til. Et skiftelokomotiv drar noen vogner etter seg.

INT. INARAS LEILIGHET - NATT/MORGEN

Det er ennå mørkt ute. Inara retter på Uldis' slips og sender ham ut av leiligheten.

INT. INARAS LEILIGHET - NATT/MORGEN

På soverommet. Waldemar sover. Inara kommer inn, i bare det nødvendigste av undertøy. Hun kryper opp i sengen til Waldemar, vekker ham med kjærtegn, og med en tunge og hete ord i øret hans.

INARA
 (hvisker sensuelt)
 Herregud, så sterk du er. Gjør du sånn
 med alle kvinnene dine?

Waldemar er halvvåken, bakfull og svært desorientert. Men Inaras nærvær er jo langt fra ubehagelig.

INARA (forts.)
 Når du bar meg rundt i hele leiligheten...! Jeg besvimte nesten!

Jaså? Waldemar begynner å bli litt stolt av seg selv. Det er Inara også, stolt over dikterevnene hun åpenbarer, og som hun ikke helt var klar over selv. Men litt sjenert blir hun også, for det blir plutselig så intimt.

INARA (forts,)
 Si meg, var det lenge siden for deg?

Waldemar nikker. Han smiler takknemlig. Fantasien løper av med Inara igjen.

INARA (forts.)

Og så det med sitronen -

Det ringer brått på døren (OFF). Inara smiler skjelmsk.

INARA (forts.)

Det er sikkert en sint nabo. Jeg må be dem om unnskyldning. Du husker hvordan de banket i veggen i natt?

Et raskt kyss, så smyger hun seg ut av sengen og forsvinner. Waldemar ligger forvirret, men lykkelig igjen. Så kommer han seg opp og i klærne. Han har vondt i hodet. Men han begynner å nynne mens han kler seg.

Ute i stuen slipper Inara Uldis inn i leiligheten igjen.

Inara danderer ham ordentlig i sofakroken. Alt er klart til å introdusere gjesten.

Inara henter inn Waldemar, som akkurat ikke får skjorte-flakene ned i buksene. Inara presenterer Uldis gledesstrålende.

INARA

Dette er min pappa. Uldis heter han.

Waldemar hilser. Uldis er overstrømmende.

ULDIS

(på latvisk)

Belønningen er innen rekkevidde! Min herre, jeg er en mann som har lidd meget! Ja, Gud skal vite at jeg er prøvet! Men min sjel har jeg har alltid bevart ren! Det er min første hemmelighet!

INARA

Han sier han er glad for at jeg har fått en så charmerende forlovede.

WALDEMAR

Forlovede?

INARA

Det er sånn de eldre generasjonene er her. Vi lar ham tro det. Han har det bedre da.

Waldemar nikker. Javel. Uldis har et ærend på latvisk. Han stråler av glede ved det han foreslår.

ULDIS

(på latvisk)

Min herre, jeg lar fortid være fortid! Jeg tilgir alt! Jeg stoler på skjebnen! Det er min andre hemmelighet! Og nå har skjebnen ført oss sammen!

INARA

Han inviterer på en utflukt. Jeg vet hvor han vil ta oss med. Han har arvet stedet.

Bakrusen bølger gjennom Waldemar.

WALDEMAR

Utflukt? Nå?

Waldemar ser på armbåndsuret som ikke er der. Uldis prater i vei og stråler.

ULDIS

(på latvisk)

Jeg har bøyd nakken for siste gang! Nå slår frihetens klokker! Nå er ikke luksus forbudt lenger!

Inara "oversetter".

INARA

Før var det Østersjøens mest fasjonable badested. Kongelige fra hele verden bodde der. Millionærer og filmstjerner. Kommunistene har bare latt det forfalle. Men pappa vil gjenreise det. Han mener det er penger å tjene på det...

Waldemar er bare middels interessert.

WALDEMAR

Forfallent? Det hører ut som en langsiktig hengemyr.

Inara trekker ham inntil seg, hvisker:

INARA

Jeg tar med en sitron...

Hvem kan motstå en slik innbydelse? Iallfall ikke Walde-

mar, selv om han ikke for sitt bare liv kan huske hva han brukte en sitron til i natt.

INT/EXT. ZAIKA - DAG

Det er Uldis som kjører. Uldis har mye på hjertet mens han kjører. MUSIKK over bildene, som lover at et lite eventyr begynner!

ULDIS

(på latvisk)

Geografien er Latvias tragedie! Russ-
erne! Tyskerne! Svenskene! Prøysserne!
Polakkene! Alle drittstøvlene i ver-
den har brukt oss som dørmatte! Djen-
gis Khan! Gustav Adolf! Stalin og
Hitler! To ganger hver! Og Napoleon!
Vi praktisk talt bor på slagmarken!

Waldemar og Inara sitter i baksetet.

WALDEMAR

Hva er det han sier?

INARA

Det er det vanlige. Om krigen og alt
det der.

Gjennom vinduene. Havneområdet stikker sine kraner og
master opp over det frosne gresset i en rundkjøring som
snor seg omkring oss.

ULDIS

(på latvisk)

Hvordan kan et folk med så mye for-
tid bevare sin tro på fremtiden? Min
herre, det er nettopp hemmeligheten!
Jeg har levd under russernes styre
fra den store krigen og til nå! Jeg
vet at det bare kan bli bedre!

Riga slipper taket på omgivelsene. Vi passerer en
militær tankbil i veikanten. Der selger SOLDATER fra Den
Røde Hær bensin rett fra tanken.

ULDIS (forts.)

(på latvisk)

Min søster ble sendt til Sibir. Hun
var vakker som en prinsesse. Men hun
var engelsklærer også. De stabled alle
inn i kuvogner. Hun var gravid og

(forts.)

(forts.)

fødte på toget. Det var Inaras fetter. Soldatene tok barnet og kastet det ut på skinnegangen... Hun var familiens lys.

WALDEMAR

(til Inara)

Hva sier han nå?

INARA

Han snakker om femtiårene.

WALDEMAR

Dancin' to the Jailhouse Rock?

INARA

(litt stille)

Dere hadde Elvis. Vi hadde Stalin.

Marsklandet overtar utenfor vinduene.

Den svarte skyggen av et fly legger seg plutselig som et kors over taket på bilen, fortsetter over veien og markene forut.

INT. FLY - DAG

Det er Sjagalin. Andreij og etpar andre gangstere som er ute og flyr i dobbeltdekkerflyet vi tidligere så på Sjagalins flyplass. Dørene i flyet åpnes, og det gjøres klart til dumping av de radioaktive stavene vi tidligere så tyskeren levere.

EXT. SUMPEN - DAG

Over den glisne bjerkeskogen kommer flyet durende, så lavt at det nesten subber tretoppene. Den digre, svarte silhouetten fyller nesten hele himmelen over oss.

Så begynner lys å falle fra flyet - lange, glødende staver av lys. De faller som bomber rundt oss i sumpen. Små vannsøyler reiser seg overalt når stavene treffer overflaten.

Så er dobbeltdekkeren vekk - den brøler innover skogen og forsvinner, og etterlater bare en svak dur som raskt dør.

Sumpen er grunn, og vi ser de svakt glødende gjenstandene forsvinne i dynnet på bunnen. Så er alt mørkt igjen der nede.

EXT. SUMPOMRÅDE - DAG

Zaikaen følger en grusvei som slynger seg gjennom et øde våtmarksområde. Landskapet er flatt og vidstrakt.

Veien blir en skogsvei, og ender ved et grunt sund. En gang raget en brygge ut i sundet. Nå er den tatt av vind, is og alder. Uldis parkerer.

Han leder an til en flatbunnet pram som er dratt opp i sivet. Det er en gammel flymotor på båten, innebygd i en beskyttende nettinggrind.

De staker fra land. Når båten er flott, starter Uldis motoren med litt strev.

EXT. SUMP OG STRAND - DAG

Prammen med Waldemar, Inara og Uldis kjører. Sundet blir til sump.

Idet sumpen åpner seg, kommer dobbeltdekkeren brølende over dem, og forsvinner igjen. Uldis hytter sint etter den.

ULDIS

(på latvisk)

Dette er privat eiendom!

(til Waldemar og Inara)

Det er snart ikke en fugl igjen her.

Det helvetes flyet skremmer vekk alle sammen!

Waldemar ser spørrende på Inara. Hun rister smilende på hodet over faren.

INT. FLY - DAG

Inne i flyet peker piloten ned. Sjagalin og Andreij ser ut. Andreij har en kikkert i rem rundt halsen. Sjagalin griper den, mens Andreij fortsatt har den på.

Gjennom kikkerten: Prammen der nede, med de tre menneskene.

SJAGALIN

(til Andreij, på russisk)

Finn ut hvem de er!

Han dytter en fallskjerm i armene på Andreij, som fomler med den. Sjagalin sparker ham ut av flyet.

EXT. FLY - DAG

Flyet går inn i en rask skru over sumplandskapet, og Andreij flakser ut gjennom flydøren og faller mot jorden, kaver med å få på seg fallskjermen. Den folder seg ut akkurat over tretoppene.

EXT. SUMP OG STRAND - DAG

Prammen kjører videre. Sumpen blir til en smal elv. Forut lysner det, og kysten åpner seg.

Uldis gir tegn til de to andre. Gjør dere klare! Han styrer ut av elven og runder en odde der sandstranden brer seg utover. Høye trær kranser en skrent over stranden. Og der ligger det:

EXT. MAXIMILLIANBAD - DAG

Maximillianbad ligger på stranden over oss, med stor-slått utsikt over havet.

Den forlatte bygningen og området rundt er kjempemessig. Det ligger i sanddynene ut mot Rigabukten, et overdådig treslott, langstrakt, i flere etasjer og med brede verandaer. Til begge sider er det øde sandstrand så langt øye rekker.

Uldis leder an oppover fra stranden, så rappfotet at Waldemar og Inara strever med å holde følge.

ULDIS

(på latvisk)

Hva slags folk er det som lar slikt forfalle? Min herre, kommunistene aner intet om økonomi! Det er ingen hemmelighet!

INT. MAXIMILLIANBAD - DAG

Vi ser Uldis' ansikt som kikker inn på oss gjennom et knust vindu. Vi følger med mens han hopper og spretter fra vindu til vindu langs fasaden, og kikker inn.

En dør faller av hengslene og inn i rommet når den åpnes, og hvirvler opp en masse støv. Uldis, Waldemar og Inara kommer inn. De går forsiktig omkring, ser seg om, andektige.

Vi vandrer gjennom det nedstøvede interiøret. Etterlatte gjenstander fra en forgangen tid. Noen møbler med lakner over. Skitne blyglassvinduer.

ULDIS

(andektig, på latvisk)

Keiser Maximillian røkte sine Havana-sigarer i denne salongen.

Uldis åpner forsiktig en dør. En mørk korridor innenfor.

ULDIS

(forts. på latvisk)

Tjenerfløyen. Her sov Gustav Adolfs lakeier. Snart skal det bo tjenere her igjen!

Waldemar går imponert omkring. Både han og de andre to må trå varsomt, for gulvet er morkent stedvis.

EXT. PARK - DAG

De tre kommer ut på husets bakside. Der strekker en gjengrodd park seg utover. Uldis leder an entusiastisk. Waldemar og Inara går langt bak ham.

INARA

Stakkars pappa. Han ble forfulgt av kommunistene. Av politiske grunner. De dømte ham for økonomiske forbrytelser. Bare løgner. Men sånn var de.

WALDEMAR

Men han har jo arvet dette stedet?

INARA

Pappa her en kjøper til jorda. Seks kvadratkilometer. Han skal bare beholde kurbadet selv. Men straffede får ikke gjøre forretninger med fast eiendom. Han kan ikke selge det i eget navn.

WALDEMAR

Det er vel lett å skaffe en front her i landet?

INARA

Han mangler penger til arveavgiften også. Han tror jeg ikke vet det. Jeg tror han ikke vil fortelle meg noe nå når jeg er så lykkelig.

Nå er de i utkanten av parken, der myr og siv begynner. Der står et mektig eiketree. Det er en grav under treet.

Gravstenen er en av de klassiske baltiske trestammene omslynget av hellige slanger. Det hele er hugget i marmor. En pikehånd, også i marmor, vokser ut av "trestammen".

Inara forklarer, stadig mer rørt av sin egen fortelling.

INARA

(forts.)

Hun var en vakker, men foreldreløs ung pike som elsket en ung gartner. Så invaderte tyske riddere landet vårt. Riddernes leder fikk se den vakre piken, og gjorde alt for å vinne henne. Men hun elsket bare den unge gartneren. Så røvet ridderen henne med makt. Da kastet hun seg på sverdet hans og tok livet sitt. Etterpå skjøt det opp et tre ved graven hennes, til skygge for henne. Dette er graven til Jomfruen fra Riga.

Waldemar ser opp på treet.

WALDEMAR

Ridderne var her på ellevehundretallet. Dette treet er knapt tre hundre år.

Uldis undrer hva han sier. Inara nekter å oversette. Uldis peker på gravstenen og prater ivrig.

ULDIS

(på latvisk)

Min herre, å møte verden slik den er, det er den høyeste form for fornuft!

INARA

Den som kysser Jomfruens hånd, han vil være usårbar inntil han finner den store kjærligheten og den er kjødelig fullbyrdet.

WALDEMAR

Kjødelig fullbyrdet?

INARA

Pappa synes det ville være en god livsforsikring for min forlovede.

Waldemar har liten tro på slike eventyr.

WALDEMAR

Hvis han insisterer...

Inara oversetter de siste for Uldis, som smiler skjevt til Waldemar. Nåvel - Waldemar kysser marmorhånden. Den smaker bare mosegrodd.

EXT. MAXIMILLIANBAD, STRANDEN - DAG

Waldemar går og iakttar stedet fra utkanten av stranden. Det ville ikke være dumt å eie dette.

EXT. MAXIMILLIANBAD, VERANDA - DAG

Uldis og Inara kommer ut i stillheten på verandaen.

ULDIS

(på latvisk)

Tror du han biter på kroken?

INARA

(på latvisk, hysjer på ham)

Jeg har forklart det før. Kartlegge kundens behov. Closing the deal. Jeg kan dette her.

Hun speider etter Waldemar.

INARA

(forts. roper)

Waldemar!

WALDEMAR (OFF)

Her.

Og der sitter han i tårnet over dem, i en gammel dekkstol, med føttene på rekkverket, skuende utover. Han riktig nyter å være godseier.

WALDEMAR

(forts.)

Det krever nese å lukte penger der andre bare kjenner sjøluft. Men - du har en partner, Uldis Roze. Hvor stor er denne arveavgiften?

Inara og Uldis veksler overraskete blikk. Hun nikker. Det er unødvendig å oversette. Waldemars ansikt sier alt. Uldis smiler lykkelig.

Bak husveggen står Andrej og lytter.

ANDREIJ

(til seg selv)

Uldis Roze...

EXT. DEN SKANDINAVISKE CLUB - KVELD

En avblomstret park kranser huset. De skandinaviske landenes flagg på rekke foran bygningen. Inara venter utenfor ved Zaikaen.

INT. DEN SKANDINAVISKE CLUB - KVELD

Det er hektisk liv i klubben. Sentrum er husets største sal, en mørk gammel laugshall med rik gotisk ornamentikk og store glassmalerier. Salen har en scene i den ene enden, og småbord med lenestoler utover hele gulvet. Det hele er en noe stilløs etterlikning av en engelsk klubb. Rundt 200 MEDLEMMER har stilt opp.

Waldemar har kurs mot toalettet straks han kommer inn. Klubbens fordrukne og bøllete sekretær KVAM stanser ham.

KVAM

Opptatt. De rydder. Egeberg har spydd overalt.

WALDEMAR

Er ikke han på vannvogna?

KVAM

Jo. Men Aalefjær var her. Handelsattachéen. Ville se regnskapene. Han rapporterer hjem.

Waldemar forstår. Han går gjennom lokalet, mellom skandinavene. Vi hører brokker av samtaler, og får inntrykk av deres ulike geskjefter.

På scenen spiller et 12 manns HUSORKESTER "I Dovregubbens Hall" surt. Strippersken MISS SIBIR kommer frem med et isbjørnskinn rundt seg.

Waldemar treffer Edelfelt et stykke inne i lokalet.

EDELFELT

Hvor er Inara? Jeg må snakke med henne.

WALDEMAR

Jeg kan ta beskjed. Inara og jeg har ingen hemmeligheter for hverandre.

EDELFELT

Det er ikke alt man kan si pr. kurér. Jeg er avhengig av henne. I arbeidet.

WALDEMAR

Jeg skal si ifra.

EDELFFELT

Hun er min. Hun har ikke levert oppsigelse. Det var jeg som oppdaget henne først.

WALDEMAR

Når leverer du den himmelsenga jeg kjøpte? Vi trenger den. Litt snabbt.

Waldemar går videre inn i lokalet. Edelfelt står og ser mørkt på sin rival.

Eliassen dukker opp, og dytter en stemmeseddel i Waldemars hånd. Kvam følger etter med en stemmeurne.

ELIASSEN

Fanden, Waldemar, hvor har du vært? Jeg mangler bare en stemme. Gi den til Kvam, du.

KVAM

Opptellingen er snart ferdig.

Waldemar står med stemmeseddelen klar, utstudert tilfeldig.

WALDEMAR

Kan jeg be deg om et råd?

KVAM

Husk at du skylder for flere uker på hotellet.

Waldemar nikker. En pause. Eliassen ser på stemmeseddelen.

ELIASSEN

(forts.)

Det er selvfølgelig rent hypotetisk dette?

WALDEMAR

Selvfølgelig. Hvis jeg kjøper av myndighetene - eksempelvis et nedlagt kurbad. Med seks kvadratkilometer torvmyr...

KVAM

Utlendinger kan ikke eie land her.

ELIASSEN

Du må ha en front.

WALDEMAR

Jeg representerer bare den opprinnelige eierens eneste arving. Og hvis han - av politiske grunner, f.eks. - ikke krever eiendommen tilbake innen seks måneder, kan jeg overta den for en liten arveavgift. Den er på femti tusen dollars.

KVAM

Og hvis han kommer, så mister du alt.

WALDEMAR

Avtalen med ham er at jeg får innsatsen doblet når vi selger stedet, eller jeg "arver" det. Det er uansett verdt mange ganger innsatsen.

ELIASSEN

Hva stiller du i sikkerhet?

WALDEMAR

Fabrikken. Den første kisten går til Sons of Norway i Minneapolis til uka. Det er garanert suksess. Jeg stiller fabrikken.

KVAM

Det er det vi kaller en no lose situation.

ELIASSEN

Det var femti tusen du trengte?

Waldemar nikker, slipper stemmeseddelen sin opp i urnen til Kvam.

WALDEMAR

Maximillianbad heter stedet.

ELIASSEN

Aldri hørt om. Vi snakkes i morgen. Men unnskyld meg, jeg har et valg å vinne.

Eliassen og Kvam går. Waldemar står igjen med et skjevt smil.

På scenen lar Miss Sibir isbjørnskinnet falle helt, til stor jubel fra den halvfulle gjengen av skandinaver.

Kvam kommer frem, ber om stillhet. I hånden holder han avstemningsresultatet. Han kremter høytidelig.

KVAM

Gjenvalgt til oldermann i Den Skandinaviske Club, med nittio stemmer.
Nitti. Halv fems. Vår alles Kyrre
Eliassen!

Applaus. Eliassen kommer opp på scenen, fornøyd vinkende og smilende.

ELIASSEN

Skandinaver! Fra min barndoms Bergen
og til Riga går det et ubrutt hanse-
atisk bånd gjennom historien--

INT. ZAIKA - DAG

Inara kjører. I speilet holder hun i smug øye med -

- Waldemar og Eliassen i baksetet, begge noe bakfulle. Waldemar har businessdress og stresskoffert. Eliassen har feiret gårsdagens valgseier. Han peker på papiret han har brettet ut på en dokumentmappe.

ELIASSEN

Der. Der. Og der.

Waldemar signerer.

ELIASSEN

(forts.)

Aalefjær var litt skeptisk. Han sa du skyldte ham en Rolex. Men Øst-Europa-
støtten er underveis.

Eliassen gir ham en bunke dollarsedler i en konvolutt. Inara smiler umerkelig mens hun følger med i speilet.

ELIASSEN

(forts.)

Her er lånet fra meg. Femti tusen.
Men det er bare fordi du er den du er,
Waldemar. Bare derfor.

WALDEMAR

Men hvis Aalefjær hører om Maximill--

ELIASSEN

(avbryter strengt)

Verken han eller jeg vet noe som helst om det! Norsk statsstøtte, Waldemar! Det står kistefabrikken i papirene.

(peker på arket, siterer)

"Utbedring av elektrisk anlegg og arbeidsmiljøet forøvrig". Finner Aalefjær ut at pengene går annet steds... Da kan ikke engang jeg hjelpe deg.

(ublidt til Inara, peker)

Her.

Inara svinger inn og stanser foran Eliassens hotell. Eliassen stiger ut, bøyer seg inn og klemmer Waldemars kne, ser ham inn i øynene.

ELIASSEN

(forts.)

Det er bare fordi det er deg, Waldemar.

Han smeller igjen døren og går. Waldemar setter seg foran hos Inara, som kjører videre. Waldemar er fornøyd.

WALDEMAR

Det gikk jo bra.

INARA

(spiller uoppmerksom)

Hva? Åja... Jeg tenker bare på i natt. Det lukter av meg ennå. Kjenner du det? Du tømte tokajer over magen og lårene mine. Husker du?

Hun kysser Waldemar, som smiler bakfull, stolt, og en anelse usikker.

Inara stanser utenfor en diger Stalinskyskraper. Hun dytter ham vennlig ut av bilen, og setter seg til å lese "Tatt av vinden" fra side 1.

INT. KONTOR - DAG

VALTERS er byråkraten som residerer på det vesle kontoret. Navnet hans står på et skilt på skrivebordet. Han inspiserer Waldemars dokument.

VALTERS

We do our best to encourage foreign investment. But I'm sorry. As a foreign citizen, you can't own real estate here.

Waldemar får såvidt plass i stolen mellom skrivebordet og veggen.

WALDEMAR

I just represent the original owners of this property. They want it returned to them, and registered in my name. As I understand, there's a question of a death duty.

VALTERS

A small inheritance tax, yes.

Han slår på en ultrafiolett seddelkontrolllampe på skrivebordet. Taklyset slukner pga. for lav spenning. Waldemar ser vaksomt på mens Valters blar i papirene.

VALTERS

(forts.)

The law is intended for Latvian citizens in exile since World War Two.

Han slår av seddelkontrollampen - den trengs ikke. Taklyset kommer på igjen.

WALDEMAR

I'm only acting for the owners. The property will be managed through my Latvian company. Their wish is stated in this letter--

Valters leser brevet Waldemar peker på i dokumentbunken, og nikker, under tvil.

VALTERS

Technically speaking, you may perhaps be right... But it's a question of the letter of the law, and the spirit of the law...

Han ser på et kart på veggen. Det er fullt av røde nåler rundt Riga. Han peker ut stedet. Det er langt til nærmeste røde nål.

VALTERS

(forts.)

It's nothing here. Just svamp. Have you been there?

WALDEMAR

Yes. It's a house there as well.

VALTERS

Anyone we have to evict?

WALDEMAR

No, it's empty.

Valters er fornøyd. Han har fått demonstrert litt makt. Han stempler Waldemars dokumenter iherdig, overalt, og setter sin store blomstrende signatur på. Så slår han opp i en diger matrikkel. Han regner på en lomme-kalkulator, og viser Waldemar summen, mens han slår på den ultrafiolette seddelkontrollampen igjen, og taklyset forsvinner.

VALTERS

That will be only half a million dollars.

Waldemar blir het og kald.

WALDEMAR

Half a million?

VALTERS

Special price for you.

Så ser han på kalkulatoren igjen, smiler unnskyldende.

VALTERS

(forts,)

Fifty thousand. Sorry. My English...

Waldemar smiler imøtekommende, og haler frem lommeboken.

EXT. "TREUHANDANSTALT" - DAG

En takstein løsner på taket av bygget og smeller i for-tauet.

Waldemar kommer ut fra Stalinskyskraperen og hører smel-let av steinen som faller bak ham. Han haster ned på fortauet.

Fremme hos Inara er han vellykket forretningsmann igjen. Inara har 10 sider igjen før hun er ferdig med "Tatt av vinden".

INARA

Var det kø?

WALDEMAR

Her har du den nye eieren av Maximilianbad. Så lenge det varer. Hvor er faren din?

INARA

Jeg vet ikke. Han pleier alltid å holde avtaler.

WALDEMAR

Han er jo så ivrig på å overta.

De blir stående og vente. En trebent hund hinker over gaten.

EXT. JUGENDKVARTAL - DAG

EN SJÅFØR med furet ansikt venter ved en ny amerikansk bil. Bak ham ruver en jugendleiegård med stort buet tårn.

INT. KIRCHENSTEINS LEILIGHET - DAG

Kirchenstein er skremt. Han har besøk. Leiligheten hans er ganske loslitt. Alt taler om fornem fattigdom, der det bades ubarmhjertig i overlys som faller ned fra tårnvinduene og skaper en bibelsk undergangsstemning. Kirchenstein holder dachshunden i armene.

Overfor ham sitter Sjagalin sammen med Andreij og JURIJ. Sjagalin rekker Kirchenstein en rikt dekorert rokokko snusdåse i sølv.

SJAGALIN

(på russisk)

De må bare åpne den.

Det gjør Kirchenstein, engstelig. Dåsen inneholder tenner.

SJAGALIN

(forts. på russisk)

Han rakk å fortelle alt.

Kirchenstein forstår ikke.

SJAGALIN

(forts. på russisk)

Det er Deres kompanjong.

ANDREIJ

Uldis Roze.

Dødsens stille. Kirchenstein er grå i ansiktet.

SJAGALIN

(på russisk)

Når vi viser noen oppmerksomhet, er det vanlig med en gjentjeneste, hr. Kirchenstein.

Kirchenstein er som truffet av lynet. Dachsen vrir seg ut av armene hans, og slikker Sjagalin kjærlig på skoene. Sjagalin tar den opp på fanget, klapper den kjærlig, og fortaper seg i den et øyeblikk.

JURIJ

(på russisk til Kirchenstein)

Du lever på restene av det som den landsforræderfamilien din ranet til seg under krigen! Vi vet hvem du er!

Kirchenstein retter ryggen. Dette vil han ikke finne seg i.

KIRCHENSTEIN

(på latvisk)

Det var min onkel. Det var ikke meg. Jeg har aldri forrådt noen.

Sjagalin rister Kirchensteins hånd, og skrangler med tennene i snusdåsen.

SJAGALIN

(på russisk)

Ligg unna Maximillianbad! For all fremtid! Bare glem at det finnes! Det er helsefarlig å ferdes der ute. Forstår du? Er det skandinaven som er hjernen her?

Kirchenstein er uforstående.

KIRCHENSTEIN

(på latvisk)

Skandinaven? Hvilken skandinav?

Sjagalin og Andreij gliser. De tenker sitt. Kirchenstein fanger dachsen inn igjen, tviholder skremt på den og snusdåsen.

EXT. LIKKISTEFABRIKKEN - KVELD

Zaikaen stanser foran den mørklagte likkistefabrikken, med Inara bak rattet, fortsatt ikke i humør. Waldemar stiger ut med en konvolutt.

WALDEMAR

Bare to minutter. Skjøtet må i safen.

Han haster mot fabrikkporten.

INT. LIKKISTEFABRIKK - KVELD

Fabrikkhallen ligger mørk. Døren knirker åpen, og Waldemars silhouett former seg mot den litt lysere åpningen.

Andreij sitter på huk oppe på kabelbroen under taket. Han spenner hanen på en diger revolver som er rettet mot Waldemars skikkelse.

Waldemar finner brytertavlen på veggen, slår på hovedbryteren, og snur seg vekk mens det sprakende gnistregnet smeller til idet strømmen kommer på, slik det ble demonstrert tidligere.

Bak ham faller Andreij ned fra kabelbroen, med revolveren i hånden, drept momentant av overledningen der oppe.

Andreij faller rett ned i en åpen kiste, og lokket smeller igjen over ham. Smellet overdøves av bråket fra det elektriske anlegget. Kisten er Sons of Norway-prototypen vi tidligere har sett og beundret.

Waldemar puster ut når det blir stille. Han har ikke sett eller hørt Andreij. Han går raskt til sitt kontoravlukke med skjøtet på Maximillianbad, og åpner safen sin.

INT. INARAS LEILIGHET - KVELD

Waldemar kler forventningsfullt av seg i soverommet. Vi hører Inara på badet (OFF). Hun kommer ut i underkjole. Waldemar slår armene om henne, drar henne overende på sengen. Men Inara vrir seg løs.

INARA

Ikke nå.

WALDEMAR

Faren din dukker sikkert opp i morgen. Kanskje en av vennene hans har vært ute og reist, og kommet hjem med en kasse Chivas.

Han vil dra av henne underkjolen. Hun vrir seg unna igjen.

WALDEMAR

(forts. spøkefull)

Jeg trodde godseiere hadde visse rettigheter.

INARA

Du er ingen ordentlig godseier.

WALDEMAR

Nei, men det frister.

INARA

Mener du det?

WALDEMAR

Vel, vi bør nok spre risikoen på litt flere...

INARA

(håpefull)

Vil du virkelig satse på pappas drøm?

WALDEMAR

(tenker seg om)

Hvem kan leve uten en drøm? Poenget er bare å våkne til rett tid. Når kjøperen har overtatt, så blir det jo litt til overs...

EXT. MAXIMILLIANBAD - DAG

En liten hær av BYGNINGSARBEIDERE har startet restaureringen av Maximillianbad. Langs stranden slepes en stor stenblokk, mot det som skal bli et nytt utsiktstårn.

Waldemar står og holder overoppsyn, med Eliassen ved siden av. Rundt dem er skandinavene i gang med en ny forfyllet kranselag. Et tre står på rekkverket. Vi hører nye brokker av deres klager og skryt over forretningslivets gang. Husorkesteret fra klubben spiller.

Eliassen er imponert over høren av arbeidere. Han har vodka og drammeglass med, og skjenker i til Waldemar og seg selv, før Waldemar får stanset ham. En halvfull Kvam kommer som en møll mot lyset.

KVAM

Din stjerne er for oppadgående, Waldemar. Men vi må ha svømmebasseng i kjelleren også. Og badenymfer. Member's pool. Bare for eierne og nymfene.

Kvam får vodkaflasken for å ta seg en skjenk, og tar hele flasken. Eliassen nyter virksomheten.

ELIASSEN

Et sted såpass utenfor byen er tingen. Det blir for mye forretningsprat i klubben. Vi må skåle for grunnstensnedleggelsen!

WALDEMAR

Huset står nå allerede.

KVAM

Men hvor støtt? Den var stygg, den Deinhardt-konkursen.

ELIASSEN

Vi lærer jo alle av hverandres feil.

KVAM

Det ble maks karantene? Ingen spøk å ha sin fars liv på samvittigheten. Ja, indirekte, da.

WALDEMAR

Ikke tro alt du leser i Kapital.

ELIASSEN

Vi stoler på at du ikke gjør samme tabben om igjen. Jeg er glad du kom hit, Waldemar. Mer enn du aner.

Han tømmer vodkadrammen plutselig, som om han har sagt for mye, og går. Waldemar ser undrende etter ham, slår det bort.

EXT. STRANDEN - DAG

Edelfelt går langs stranden, ved siden av Inara. I bakgrunnen pågår kranselaget. Fjern skråll og musikk.

EDELFELT

De første dagene fikk jeg ikke sove. Jeg trodde jeg var syk. Jeg hadde feber og orket ikke mat. Så gikk jeg til legen. Han sa jeg var et håpløst tilfelle.

INARA

Hva var i veien?

EDELFFELT

Det var deg, Inara! Jeg var hjemme hos deg. Jeg har lett høyt og lavt. Jeg har aldri vært så desperat forelsket, Inara!

INARA

Det er Waldemar og meg nå.

EDELFFELT

Hva ser du i ham? Hva har han som ikke jeg har?

INARA

Han har hellet med seg.

EXT. MAXIMILLIANBAD - DAG

Waldemar står på den høyeste sanddynen og beskuer arbeidet. Kirchenstein kommer mot ham, kortpustet og sjokkert over å se den store aktiviteten. Waldemar ser spørrende på ham og dachsen i armene hans. Den knurrer mot ham.

KIRCHENSTEIN

Excuse me, sir, my name is Kirchenstein...

Waldemar er svært skeptisk til denne fremtoningen.

WALDEMAR

I've paid for this already.

KIRCHENSTEIN

(indikerer byggeaktiviteten)

I wasn't quite prepared for this. I...
How can I persuade you to stop?

Waldemar er overrasket.

KIRCHENSTEIN

(forts.)

You see - about Maximillianbad...
There's another interested party besides myself.

WALDEMAR

Yes. Me. Deinhardt. I am the owner.

KIRCHENSTEIN

No, no, you don't understand. You act for Uldis Roze, am I not right?
(forts.)

(forts.)

I thought so. Uldis Roze was my friend and business partner. A man who shared my longing for a sadly abandoned way of life.

WALDEMAR

Your partner?

KIRCHENSTEIN

Precisely. You work for me, so to speak.

WALDEMAR

What the hell are you talking about?

KIRCHENSTEIN

However, it seems we have competitors who will stop at nothing to drive us away. So I must warn you. You are in danger. Abandon this place immediately. It's extremely dangerous.

Waldemar plystrer på arbeidsformannen, en bamse på to meter, som ikke er alt for langt unna, og vinker ham til seg.

WALDEMAR

(til Kirchenstein)

You must think I'm stupid.

Kirchenstein tar snusdåsen av sølv opp av lommen. Den skrangler. Waldemar stanser arbeidsformannen med en håndbevegelse. Men formannen blir stående, og slipper ikke Kirchenstein med sine mistenksomme øyne.

EXT. STRANDEN - DAG

Edelfelt og Inara ut mot havet.

EDELFEELT

Jeg forguder deg, Inara. Jeg kan ikke puste uten deg. Livet er kanskje grått. Men det kan bli fullt av farger. Inara, vil du gifte deg med meg?

Med ett får Inara se-

- Waldemar i samtale med en alvorlig utseende fremmed.

For Inaras intuisjon kan dette nå bare bety...! Hun begynner å løpe. Edelfelt står alene igjen. Svært alene.

EXT. MAXIMILLIANBAD - DAG

Tilbake hos Waldemar og Kirchenstein.

KIRCHENSTEIN

The mafia gave me this.

Han åpner dåsen, viser Waldemar innholdet.

KIRCHENSTEIN

(forts.)

They want this place for themselves. I have no idea why. But if their demands are not met, you will be next!

Waldemar ser stumt ned i snusdåsen.

WALDEMAR

You mean Uldis is...?

Inara løper langs stranden, over sanddynene, mot Waldemar og Kirchenstein.

Tilbake til Waldemar og Kirchenstein.

KIRCHENSTEIN

It's all that's left of him.

Waldemar blir skremt og sint. Han griper tak i Kirchensteins jakkeslag, rister ham.

WALDEMAR

What have you done to him? And to me? Now I'm the owner here!

Kirchensteins dachshund misliker tonen, vrir seg løs og glefser etter Waldemars ben. Waldemar sparker kreket unna. Hunden piper og setter skremt avsted mot skogen de kom fra. Kirchenstein vrir seg løs selv, og løper fortvilt etter hunden. Å løpe er noe han aldri gjør, og siste rest av hans verdighet forsvinner.

Inara løper og løper. Fortvilet ser hun den fremmede forsvinne fra henne, inn i skogen. Så rekker hun frem til Waldemar og kan se rett ned i snusdåsen han holder i hånden. Et sjokk! Waldemar ser på henne, skremt og sorgfull.

WALDEMAR

Faren din, Inara...

Inara hikster og faller sammen i armene hans. Han holder trøstende rundt henne.

EXT. VERANDA - DAG

På verandaen ovenfor dem skåler og skråler skandinavene omkapp med musikken. Eliassen, Kvam og noen andre får øye på de to i omfavnelse.

KVAM

Det blir visst snart en jomfru mindre i Riga.

Eliassen ser ikke humoren.

EXT. POLITISTASJON - KVELD

Zaikaen stanser utenfor politistasjonen. Dempet sang og skrål fra Kvam og etpar andre i baksetet. Døren åpnes.

Inara er på vei ut. Waldemar holder henne igjen i armen.

WALDEMAR

Sikker på at jeg ikke skal bli med deg inn?

INARA

Jeg klarer det best selv.

Waldemar prøver å holde henne med blikket. Men hun er sikker.

KVAM

Du har jo ti tusen igjen, Waldemar!
Tråkk på gassen, 'a! Mens damene er åpne!

Inara forsvinner inn i politistasjonen, inn i det blendende hvite lyset.

Zaikaen kjører gjennom parken. Skandinavene skråler, synger.

ALLSANG

Torstig var hon, urtorstig är jag,
vi är torstiga Allah-akbar!

INT. SUITE - DAG

Waldemar står bakfull på badet i slåbrok og med en ispose for pannen. Han barberer seg med ustø hånd. En dør smeller igjen (OFF).

WALDEMAR

Inara?

INARA (OFF)

Ja, det er meg.

Inara er sørgekledd. Hun stanser i døren til badet, overrasket av synet hun møter. Hun peker engstelig bak badekaret.

Waldemar ser hva hun peker på. Det er rotta *Norvegicus*. Waldemar smiler. Han åpner skapet over vasken, henter ut kjeks.

WALDEMAR

Norvegicus er bare nysgjerrig.

INARA

(uforstående)

Norvegicus?

Waldemar kaster kjeksen inn bak badekaret til rotta. Et gutteaktig smil til Inara.

WALDEMAR

Rattus *Norvegicus*. En landsmann.

Inara husker og lukter det nå.

INARA

Du drakk i går.

Brått ser Waldemar at Inara er sørgekledt.

INARA

(forts.)

Jeg kom for å hente deg til begravelsen hans.

Lang stillhet. Ting begynner å demre for Waldemar.

WALDEMAR

Å, faen... Jeg husker hornorkesteret. Og så... en fyr som så ut som han kom fra et begravellesbyrå. Og en hund av noe slag?

INARA

Jeg var hos politiet. De sier det var en naturlig død.

WALDEMAR
 (står der tafatt)
 Sorry! Alt annet er helt borte.

De er nær innpå hverandre nå. Ingen roller. Lenger. Om-
 sider:

INARA
 Du husker ikke noe mer? Hva sa han?
 Om hvordan det skjedde?

EXT. MARKEDET - DAG

Kirchenstein vandrer i menneskemylderet på Rigas marked. Sjagalins store amerikaner ruller opp bak ham. To menn griper ham og tar ham med seg i bilen. Menneskene rundt stirrer, men hverken kan eller tør gjøre noe.

INT. KIRKE - DAG

Lys faller inn gjennom høye vinduer i en tom kirke. Bare Waldemar, Inara og EN PREST. Inara og presten står i lavmælt samtale. Presten er dypt ulykkelig.

PREST
 (på latvisk)
 Han skulle vært her. Men han har ikke
 fått lønn på flere uker.

Waldemar ser spørrende på dem. Inara må forklare. Hun er fortvilet.

INARA
 Organisten kommer ikke.

Waldemar leder Inara til den nærmeste benken, får henne til å sette seg, vendt mot alteret. Selv går han opp til orgelet over inngangen.

Han sparker av seg skoene, setter seg, og begynner å spille på basspedalene med føttene. Så lar han hele registeret falle inn.

Inara ser undrende rundt seg mens vakre orgeltoner fyller kirkerommet.

Waldemar spiller Chopins sørgemarsj. Og han kan spille. Den tomme kirken gjenlyder av massiv klang.

Nå brister det i Inara. Tårene hennes begynner å renne. Hun lytter henført til musikken.

Waldemar ser på henne, mens han spiller.

Tonenes kraft griper henne voldsomt. Hun vet at han spiller for henne. En skarptromme (OFF) blander seg i orgelmusikken. Tårene hennes flommer. Hun reiser seg, snur seg sakte og ser på Waldemar oppe ved orgelet - en helt ny Waldemar. Hun begynner å hikste.

EXT. KIRKEGÅRD - DAG

Waldemar og Inara og presten blir små ved graven på den gamle storslagne kirkegården med lange alléer av trær i streng symmetri. I bakgrunnen statuen av moder Latvia.

Inara putter sølvskrinet i urnen og legger sin fars urne i graven. Skarptrommen fortsetter en stund, rytmisk til hennes handlinger. Så overtar et fjernt militærorkester Chopin-temaet fra orgelet. Waldemar hjelper til med spaden. Presten leser.

Seremonien er over. Presten forsvinner. Waldemar og Inara går mot porten til kirkegården.

De passerer en militær æresbegravelse. Waldemar skal til å si noe. Han avbrytes av en trompetfanfare, og ser på æresbegravelsen. Inara tar ham i armen.

INARA

Det er vanligvis en stor forfatter.
Eller kanskje en komponist. Utryddet
for lenge siden.

Hun blir stille, lenge.

INARA

(forts.)

Det uventede var at det ikke var noe
å begrave. Bare tennene.

Waldemar er lite flink til slike situasjoner. Men han vil gjerne si noe trøstende, det er åpenbart både for oss og Inara. Han leter etter ord.

INARA

(forts.)

Du spilte så vakkert.

WALDEMAR

Jeg hatet alltid å ta pianotimer.

Waldemar blir taus en stund. Inara tar ham mer solid i armen, tettere inntil ham.

INARA

Jeg er redd.

WALDEMAR

Vi aner ikke hva som skjedde. Kanskje best å tro politiet.

INARA

En fremmed mann kom med pappas tenner!

WALDEMAR

Han kan være hvem som helst og hvor som helst. Uldis kan da umulig ha hatt fiender?

INARA

Bare mafiaen gjør sånt.

WALDEMAR

De går ikke løs på deg før du har tjent litt.

Waldemar blir stille igjen. Så:

WALDEMAR

(forts.)

Faren min het også Waldemar. Jeg sviktet ham. Jeg syntes det gikk så tregt med fabrikken. Så gammeldags. Jeg ville utvide. Det gikk selvfølgelig på ræva.

INARA

Det er noe jeg må si.

WALDEMAR

Det er ikke nødvendig. Jeg forstår.

Og han er virkelig forståelsesfull, selv om han egentlig ikke forstår. Vi kraner med dem ut gjennom den store portalen for enden av kirkegården, der Zaikaen venter.

EXT. PRIVAT FLYPLASS - DAG

Kirchenstein, med dachsen i armene, står forvirret mellom Sjagalin og Jurij, som overvåker lossingen av et fly. Et digert russisk empireskrivebord blir nærmest lempet ned på rullebanen foran dem. Kirchenstein er sjokkert, både over virksomheten og over behandlingen av møbelet. Han inspiserer det. Dannelsen løper av med ham.

KIRCHENSTEIN
 (på russisk)
 Et ekte Pavel Spol!

Sjagalin ser Kirchensteins ulykkelige blikk som henger ved møbelet.

SJAGALIN
 (på russisk)
 Du har dyr smak, Kirchenstein. Nåvel, du har utrettet ditt?

KIRCHENSTEIN
 (på russisk)
 Jeg tror jeg kan forsikre at Deinhardt ble overbevist.

SJAGALIN
 (på russisk)
 Die Hard? Jeg sendte en mann for å snakke med ham. Han kom aldri tilbake.

KIRCHENSTEIN
 (på russisk)
 Det var nok tennene som gjorde utslaget.

SJAGALIN
 (på russisk)
 Jeg liker deg, Kirchenstein. Har du gode tenner?

Kirchenstein blir likblek av skrekk.

KIRCHENSTEIN
 (på russisk)
 Uldis Roze skulle bare ha kurbadet. Jeg ville ha myren rundt. Vi kan dele den. Det er uran der.

Sjagalin og flere av mennene rundt ham brøler av latter.

KIRCHENSTEIN
 (forts. presset)
 Jeg har målt det! Store naturlige forekomster!

SJAGALIN
 (på russisk)
 Og de bare øker!

Allmenn latter. Kirchenstein er forvirret.

SJAGALIN

(forts. på russisk)

Den Røde Hær har dumpet radioaktivt avfall der i tredve år. Vi bare opprettholder tradisjonen.

JURIJ

(på russisk)

Vi tjener mer på ett dropp enn på alle "jomfruene" våre i Riga på en måned.

SJAGALIN

(på russisk)

Syv eller åtte tusen røntgen pr. time. Hva er forskjellen?

KIRCHENSTEIN

(fortvilet, på russisk)

Jeg vil ikke vite om forbrytelsene dine!

SJAGALIN

(på russisk)

Hvordan kan man være forbryter her, hvor det ikke finnes lover?

(peker på skrivebordet)

Vil du ha dette?

Kirchenstein måper takknemlig. Sjagalin vifter ham vekk. Møtet er over. Kirchenstein strever seg unna med bordet, og med dachsen i hælene. Jurij ser overrasket på Sjagalin, og drar spørrende hånden over halsen. Skal han ikke likvidere fyren? Men nei:

SJAGALIN

(forts. på russisk)

Vil du gjøre den stakkars dachsen herreløs? Men gjør det som er nødvendig med den skandinaven.

EXT. HOTELL - NATT

Inara stanser Zaikaen utenfor Eliassens hotell. Hun og Waldemar går inn.

Tvers over gaten stanser en bil med soltak. Jurij sitter bak rattet. Han åpner soltaket. I baksetet sitter EN SKARPSKYTTER med rifle og kikkertsikte. Jurij peker opp.

Gjennom soltaket ser vi balkongen og de franske vinduene til Waldemars suite.

JURIJ

(på russisk)

Skyt ham så fort han viser seg. Så
detonerer vi brannbomba der inne,
og sletter alle spor.

Skarpskytteren fokuserer siktet. Det ser bra ut.

INT. RESEPSJON - NATT

ARVIDS, en gammel, uniformert nattportier, står med Waldemars romnøkkel og en lapp i hånden og ser filosofierende på den.

ARVIDS

(på latvisk)

Hva er skjønnhet verd uten dyd? Hva
er dyden verd uten arbeid?

INARA

("oversetter")

Det gjelder betalingen. Det er
tross alt hotellets beste suite.

Waldemar nikker forståelsesfull til Arvids. Til Inara:

WALDEMAR

Prisverdig at han gjør jobben sin.

Han kaster et blikk på lappen. RING SNAREST! AALEFJÆR.
Han krøller den sammen i lommen.

WALDEMAR

(forts. til Inara)

Si at jeg og Eliassen ordner det oss
imellom.

Waldemar tar nøkkelen og forsvinner opp med Inara.
Arvids står flegmatisk igjen.

ARVIDS

(på latvisk)

Man vet ikke bedre når man blir så
gammel som jeg. Man vet bare mer.

INT. SUITE - NATT

Under Waldemars seng ligger EN BOMBEMANN og banner mens han fikler med ledningene til en bombe, i lyset fra en lommelykt som lyser dårlig og bare sporadisk. Lykten slukner. Han rister på den. Banner. Med ett bråstanser han. Det lyder fomling med nøkler (OFF) utenfor.

Bombemannen ruller frem fra sengen, og bykser mot de franske vinduene med den primitive bomben under armen. Han kommer i ly bak gardinene, og åpner vinduet på gløtt.

Waldemar har låst opp, og han og Inara kommer inn i den mørke suiten. Waldemar famler etter lysbryteren.

Bak gardinen ser bombemannen irritert på klokken sin. Rister på den. Nei, den har stanset. Offeret er hjemme før beregnet. Han smyger seg ut av vinduet idet -

- Waldemar tenner lyset, gjesper, ser frem til sengen etter en trist kveld.

EXT. HOTELLET - NATT

I bilen peker Jurij. Skarpskytteren er rask med geværet opp gjennom soltaket.

Gjennom kikkertsiktet ser vi skikkelsen som kommer ut på balkongen, i silhouett mot lyset bak gardinen. Et lyd-dempet skudd (OFF).

Bombemannen stuper død fra balkongen, med bomben i armene, rett ned på trolleybussledningene i gaten utenfor hotellet. Ledningene virker som en gnistsprutende trampoline, og slynger mannen videre over gaten og ned gjennom det åpne soltaket på bilen.

På gaten eksploderer bomben i bilen, som sprenges i filler.

Duene letter i flokk fra hustakene omkring.

INT. SUITE - NATT

Waldemar og Inara hører smellet, og hopper til skremt. To duer forviller seg inn gjennom de åpne franske vinduene.

Waldemar og Inara bakser duene ut. Sirener lyder (OFF). Waldemar ender opp på verandaen, der han får duene vekk.

EXT. VERANDA - NATT

På gaten under ham brenner en bil. Brannbiler kommer ulende.

Inara kommer etter ham ut på verandaen.

WALDEMAR

Bare en bilbrann.

INARA

Det er rart med begravelser. Selv om det er en man er glad i. Jeg føler meg så levende etterpå. Så trygg.

WALDEMAR

Følelsene går ofte motsatt vei av hva vi tror. Når dommeren klubber skilmissen igjennom, så kan det være en befrielse. Selv om du har mistet alt.

INARA

Den største friheten er å være helt alene i verden?

Han ser ned på bilbrannen som slukkes på gaten, med kaskader av vann.

WALDEMAR

(forts.)

Vet moren din at Uldis er død? Du har en mor?

INARA

Hun døde da jeg var fem. Sa pappa. Jeg tror hun bare reiste.

WALDEMAR

Og nå stoler du på en mann med retur-billett i lommen?

INARA

Jeg kan ikke annet.

Hun har tydelig mer på hjertet, men får det ikke frem. Hun går inn.

Waldemar ser lenge etter henne, så på scenen nede på gaten, der det nå rykende bilvraket står. Han tar frem lommeboken, fisker ut flybilletten sin, og begynner å rive den til konfetti som han strør for vinden.

INT. PRIVAT FLYPLASS - NATT

Sjagalin går skummende av raseri rundt i kontoret sitt. Utenfor vinduene strekker flyplassen seg i alle retninger. Han feker villt med en biljardkø.

Hans menn står tungt bevæpnet, men duknakkede omkring ham, skremte over sjefens temperament.

SJAGALIN

(på russisk)

Tre av mine beste menn! Og Andreij
var som en sønn for meg!

(peker rasende på de andre)

Det burde være noen av dere! Hvem
faen tror denne Mr. Die Hard at han
er? Bli kvitt de som jobber for ham
på Maximillianbad! Jag dem bort som
kveg! Nå!

INT. DEN SKANDINAVISKE CLUB - DAG

Det er lunchtid i den Skandinaviske Club, med et over-
dådig smørgåsbord. Mens Edelfelt og Eliassen forsyner
seg, ser Edelfelt på et ark som Waldemar holder opp for
ham.

EDELFEELT

Andelstegning? Det er vel litt tidlig.

WALDEMAR

Du sa du ville tegne deg for to andeler.

EDELFEELT

Var du ikke bare ute og kartla inter-
essen?

WALDEMAR

Jeg har interesse av en himmelseng også.
Som jeg har betalt. Up front!

ELIASSEN

Betalt? Så han har fått betalt?

EDELFEELT

Okey, den kommer.

Eliassen ser knapt på arket til Waldemar, når denne
dytter det foran ansiktet hans, i stedet peker han på -

- Inara som sitter alene rett innenfor døren og venter.

ELIASSEN

Den Skandinaviske Club er bare for
skandinaver. Jeg mener jeg har
nevnt det. Forresten, Aalefjær
venter på deg i baren.

Edelfelt forsvarer Inara plutselig. Inara reiser seg og
går fornærmet ut.

EDELFFELT

Men Herregud, Inara er jo praktisk talt gift, Eliassen. Med en skandinavn. Det foreligger et frieri.

Edelfelt forsvinner ut etter Inara. Noe skjer med Eliassen ved opplysningen om frieriet. Han trekker Waldemar til side

ELIASSEN

Har du fridd til noen?

Waldemar rister på hodet. Eliassen er lettet.

ELIASSEN

(forts.)

Hvor store hadde du tenkt deg at andelene skulle være?

Waldemar kaster urolige blikk mot baren, som ligger innenfor.

WALDEMAR

Aalefjær? I baren?

(til Eliassen igjen)

Jeg... har tenkt å få det badet på fote. Fem tusen dollars fra hver.

Eliassen skriver ut en kvittering, gir den til Waldemar for signatur. Waldemar øyner at pengene kommer. Men Eliassen henter frem en notisbok.

ELIASSEN

Fem tusen dollars. Da skylder du bare for to uker på hotellet.

Ute i trappen følger Edelfelt etter Inara. Hun er lei seg, og holder god fart nedover trappene. Edelfelt henger på henne helt til utgangen.

EDELFFELT

Vet du hva som skjer? Han har brukt enger han ikke skulle ha brukt. Nå er løpet kjørt. Waldemar er ferdig. Jeg beklager. Men min dør står alltid åpen. For deg. Husk det, Inara.

Hun kjemper med sin sårede stolthet. Hun smeller sint glassdøren igjen foran ham.

Edelfelt står igjen i hallen.

Inne i klubben glir handelsattaché Aalefjær opp foran Waldemar. Han er straight kledd i dress nå.

AALEFJÆR

(til Waldemar)

Har noen brukket fingrene på deg,
Waldemar? Kan du ikke ta telefonen?

De andre rundt forsvinner som dugg for solen. Dette får bli Waldemars problem. Kvam gliser skadefro mens han følger de andre ut.

KVAM

Aalefjær syner Waldemar! Stakkars
jævel! Tre tusen kilometer fra Brønn-
øysund, og likevel fritt vilt. Ha det!

Aalefjær og Waldemar står igjen alene foran det bugnende lunchbordet.

AALEFJÆR

Første rate må vi ha tilbake om ei
uke. Andre rate kan du bare glemme.
Vi gir ikke Øst-Europastøtte til hore-
hus og kasinoer eller hva faen du
driver med ute i sumpene, Waldemar.
Jeg vil ha regnskapene for fabrikk.

WALDEMAR

Det er der støtten er ført.

AALEFJÆR

Det bør se jævlig pent ut. Det er
bråk i fengslene om dagen. Fangene
vil ha madrasser og ulltepper. Og
mat hver dag.

EXT. DEN SCANDINAVISKE CLUB - DAG

Zaikaen med Waldemar og Inara raser vekk fra klubben i toppfart, så bilen nesten velter i svingen. Farvel til klubben, som ligger selvgod i parken sin.

INT. ZAIKA - DAG

Waldemar kjører, innbitt, skuffet, sint og fort. Inara sitter nedslått ved siden av. Hun bærer preg av å ha grått. Riga forsvinner bak dem.

EXT. MAXIMILLIANBAD - DAG

Waldemar og Inara står undrende på stranden nedenfor Maximillianbad og lytter til stillheten. For bare suset av de late bølgene mot sandstranden, og en enslig fugl er å høre. Ingen byggevirkosomhet. Alt er stille.

Waldemar og Inara går omkring på byggplassen, som er spredt over hele området. En stigende følelse av undring.

Overalt ligger arbeidsredskap slengt, og jobb halvgjort. Et bombekrater i sanden. En sag halvveis gjennom en planke - vinden synger i den. Stedet synes forlatt i all hast. Waldemar banner.

WALDEMAR

(skriker ut i vinden)

Samtlige får sparken!

Ekkoet bærer langt. Men det er ingen som hører det.

INT. MAXIMILLIANBAD - DAG

Waldemar og Inara går gjennom rommene, som ser totalt ubeboelige ut, hinsides redning.

WALDEMAR

Er det noen som helst grunn til at vi ikke skulle klare dette alene?

INARA

Jeg kan ikke engang slå i en spiker.

WALDEMAR

Vi trenger ikke de andre. En mann, en kvinne og et hotell.

INARA

Du begynner å høres ut akkurat som pappa...

WALDEMAR

Ja, dette blir et paradys.

Omgivelsene motsier ham høylydt.

EXT. UTSIKTSTÅRN - DAG

Inara sager. Waldemar spikrer de siste plankene på bordkledningen fast til reisverket på utsiktstårnet for enden av hotellet. De er øverst, på selve plattformen, med vidt skue over området.

INARA

Godt å ha hjelp av dere vestlige
til å bygge opp landet.

WALDEMAR

Ikke innbill deg noe. Det handler
om å få maks profitt ut mens man kan.

INARA

Dere satser jo på oss. Bare se på
Eliassen. Han har kommet for å bli.

WALDEMAR

Tror du noen kommer hit frivillig?
Han var pastor i en menighet, og
klådde på konfirmantene. Han må pent
bli her.

INARA

Som du snakker. Hvordan vet du dette?

Waldemar smiler skjevt. Inara er sjokkert.

WALDEMAR

Han la mer i det enn vi gutta. Det
var helt uskyldig. Vi ante ikke at
det var noen katastrofe. Det var
ikke så mange sosialarbeidere da.
(slenger hammeren fra seg)
Da er vi ferdige - for i dag.

Inara ser opp. Taket mangler. Waldemar drar henne inntil
seg.

WALDEMAR

(forts.)

Nå ser vi jo stjernene.

INARA

Jeg kjenner ingen businessmenn som
snakker om stjernene.

WALDEMAR

Tror du virkelig ikke at verden er
full av små bensinstasjoneiere som
står i smøregrava på verkstedet og
tenker på stjernene?

INARA

Det er jo ingen penger å tjene på
stjernene.

WALDEMAR

Har det aldri slått deg at dere kvinner har jævlig brutale instinkter? Uansett barn eller ikke, så skal dere bare bygge rede. Jeg bygde hus til kona mi. Og i dag bor den griske storken der sammen med bobestyreren for konkursen!

INARA

Du høres sjalu ut.

WALDEMAR

Jeg eier ikke anlegg for sjalusi. Men jeg har moral. De "fant hverandre" liksom i skifteretten. Hun fikk glatt beholde alt jeg hadde arvet og slitt for. Så var det adjø, Waldemar. Uten penger er man ingen, Inara. Ingenting.

Inara ser enda en ny side av Waldemar, en mørkere, bitrere side.

INT. MAXIMILLIANBAD - KVELD

Peisen i den største hallen er så stor at man kan gå inn i den. Waldemar og Inara har tent et lite bål for å holde varmen. De ligger på hver sin madrass der inne i peisen, med et blafrende lakenforheng til vern mot trekken. Det likner en liten leir.

INARA

Det var jeg som ville bli kapitalist. Ikke pappa. Men jeg presset på.

WALDEMAR

Vi vet jo ikke engang hva som skjedde, Inara..

INARA

Pappa trodde han kunne hoppe over en avgrunn i to korte hopp.

WALDEMAR

Faren min tok livet av seg. Etter konkursen. Min konkurs. Satte seg i garasjen og lot Cadillacen gå. Det var bobestyreren som fant ham. Da de kom for å ta bilen.

En lang stillhet. De ser hverandre dypt inn i øynene i skjæret fra bålet.

INARA

Hvordan kan du kaste en gullklokke
i elven når du ikke har penger?

WALDEMAR

(flirer uskyldig)

Å, den... Tyve dollars på Taiwan.
De stopper gjerne etter et år. An-
takelig en lekse å lære der. Men
jeg vet ikke helt hva.

INARA

Det er ikke gull, alt som glitrer.

WALDEMAR

Takk...

Inara smiler og ruller seg rundt, sovner.

EXT. MAXIMILLIANBAD - DAG

Waldemar og Inara ser fornøyde på et nytt dagsverk.
MUSIKK. Waldemar byr Inara opp til dans. Hun smiler.

Waldemar river henne med seg, og hotellet danser vekk
for henne.

Inara må le. Han hvirvler henne med seg bortover, mens
musikken stiger. Vi passerer kilden - en reiseradio.

WALDEMAR

Jeg har vært en tosk. Bare en tosk
måler dybden i elva med begge bena.
Og jeg står i gjeld til knes. Men
bare vi får solgt myra nå, så har
vi en sjans.

INARA

Jeg vet ikke hvem pappa skulle selge
til.

Waldemar stanser, sjokkert.

INARA

(forts.)

Pappa sa bare at mannen angret på
at han var død.

Waldemar skjønner ingenting.

INARA

(forts.)

Mange av medløperne under kommunismen fikk panikk da muren falt. Noen av dem "døde" offisielt. Men ingen ble jo lynsjet i gatene. Så etterhvert har de begynt å angre på at de "døde".

WALDEMAR

Du har visst det hele tiden?

Ja. Waldemar stønner. Inara vil si noe, men klarer ikke.

EXT. PARK MED STATUE - KVELD

Inara står ensom under eiken, ved Jomfruen fra Rigas grav.

INT. MAXIMILLIANBAD - MORGEN

Inara rister Waldemar våken. Han er først svært forvirret.

INARA

Waldemar! Våkn opp! De er her igjen!

EXT. MAXIMILLIAN - MORGEN

Waldemar snubler ut på trappen på baksiden av huset med en skremt Inara etter seg. Synet som møter ham er meget overraskende.

WALDEMAR

Fanden og hans oldemor og hele familien...

70 RUSSISKE MARINEGASTER står spredt utover bak hotellet. I midten står kapteinen selv. PJOTR GUSJIN er i femtiårene, liten og spinkel, med stort hode og enda større uniformslue. Han hilser korrekt og virker faktisk ganske vennlig.

GUSJIN

You speak Russian, please?

Waldemar rister på hodet. Gusjin vinker til seg VOJSOV "AMERICA". Han er lys og atletisk og ca. 35 år. Han hilser blidt på Waldemar, og er sjarmerende.

VOJSOV

The captain requests: could we please have some planks and some steel wire?

Waldemar er like vantro som Inara. Han nikker nærmest automatisk, som om det var verdens mest naturlige forespørsel.

Og ved nærmere ettersyn virker gastene ganske shabby og lite farlige.

VOJSOV

(forts,)

It would also be an honour to borrow some tools.

EXT. MAXILLIMILLIANBAD, ELV - DAG

Waldemar, Inara og russerne, lastet med planker og ståltråd, kommer frem til utsiktstårnet på odden. Nok en overraskelse.

En stor russisk ubåt står på grunn på en sandbanke utenfor elvemunningen. Gummibåter ligger på stranden, med GASTER omkring. Ubåten er et mektig syn.

Waldemar rister vantro på hodet. Gusjin er enig. Trist å se henne slik. Men så tar stoltheten overhånd igjen. Hun er jo et praktfullt fartøy. En ny talestrøm.

VOJSOV

(forts.)

The commander of our ship asks if you want to come onboard?

WALDEMAR

Us? Onboard that thing?

INARA

De er russere. De er fienden.

WALDEMAR

De trenger bare hjelp. Og det er vi som er fienden nå. Vi fra vesten.

(ser hennes reaksjon)

Jeg bare spøker.

Waldemar snur seg mot Gusjin og Vojsov.

WALDEMAR

Tell me, mr...?

VOJSOV

Vojsov "America". In charge of radio onboard. I break code. You and your wife come onboard?

EXT. GUMMIBÅT - ETTERMIDDAG

Gummibåtene kjører utover, lastet med planker og stål-tråd. Waldemar har fått på seg jakke, og har en bærepose i hånden og en motvillig Inara ved siden av seg.

INARA

Jeg har vært deres "gjest" i mitt eget land hele mitt liv.

WALDEMAR

Nå er de helt på felgen, og sultne på å gjøre business med vesten.

INARA

Jeg nekter å snakke et ord russisk.

Waldemar snur seg mot Vojsov Amerika som sitter ved siden av.

WALDEMAR

Tell me, Voice of America doesn't sound like a Russian name?

VOJSOV

Vojsov. Is proud Russian name. And you?

WALDEMAR

You can't pronounce it. Waldemar Deinhardt. Not so proud Norwegian name.

GUSJIN

(på russisk, til mannskapet)

En norvjegij! Det var de som ga Nobelprisen til Gorbatsjov!

(alle ler)

Så ruver ubåten over oss. Vi er fremmme, og ser henne på kloss hold. Ikke særlig velholdt, og kjempestor.

Waldemar er overveldet der han prøver å få et inntrykk på kloss hold. En leder raser nedover skroget mot ham og oss.

EXT. MAXIMILLIANBAD - ETTERMIDDAG

I skogkanten ovenfor hotellet ligger Ivan og en til av Sjagalins menn og følger begivenhetene i kikkert.

Gjennom kikkerten ser vi Waldemar og Inara ankomme ubåten.

EXT. UBÅT - ETTERMIDDAG

Waldemar og Inara hjelpes opp på ubåtdekket. Der står mesteparten av mannskapet som velkomstkomité. Waldemar gir bæreposen til Vojsov America.

WALDEMAR

Give these to the men, will you?

Posen inneholder noen kartonger Marlboro. Stor jubel mens sigarettpakkene spres. Waldemar er dagens helt blant mannskapet.

EXT. MAXIMILLIANBAD - ETTERMIDDAG

Gjennom kikkerten ser vi Inara svinge seg opp på ubåttårnet. Waldemar følger etter. Han vinker til mannskapet nede på dekket. De vinker tilbake med sigarettpakkene sine. På såpass avstand som dette likner det lett en slags nazihilsen.

Ivan og den andre senker bestyrtet kikkertene.

IVAN

(på russisk)

Gi sjefen beskjed. Dette stinker
jævlig.

Den andre setter iveri innover i skogen.

INT. UBÅT - DAG

Gusjin skyver tilside noen bunter løk som henger fra taket, og viser oss Inaras runde bak som kommer ned leideren fra tårnet. Hun er sistemann nede. Kapteinen fører Waldemar og Inara videre innover i ubåten. Noen gaster klemmer seg forbi med materialene fra land. Gusjin holder foredrag. Vojsov oversetter fortløpende.

VOJSOV

The captain is honoured that you
are his guests. You are the first
civilians from the West onboard
this ship. The first anything from
the West.

WALDEMAR

I thought the captain spoke English
too?

VOJSOV

He only says the things that need to
be said. The captain is a great man.

De har kommet til en trapp i dørken. Det lyder hamring og skrangling (OFF) der nede. Gusjin leder vei, ustandselig pratende, iblant noen ord engelsk. Han snubler, så peker han ned trappen.

GUSJIN
 (snubler)
 Fuck!
 (peker)
 Engine room.

INT. UBÅT, MASKINROM - ETTERMIDDAG

Her er reparasjonene i gang, ledet av MASKINSJEFEN. Brustne rør støttes opp med plankene som ble bragt om bord, og det hele surres med ståltråd. Det tetter de verste lekkasjene av damp og ulike væsker. Det hele ser ganske jævlig ut. Waldemars blikk fanges av et fareskilt på en skottdør: RADIOAKTIVITET.

WALDEMAR
 (til Gusjin)
 This is a nuclear submarine?

GUSJIN
 Of course. Russian high tech! We put a dog in space before the Americans.

Waldemar ser skeptiskinn i lagerrommet. Brukte brenselstaver ligger og ulmer i oljevannet på dørken. Vi ser at det er samme slags staver som ble droppet fra flyet over Maximillianbad tidligere.

Gusjin ser Waldemars reaksjon, og beroliger gjennom Vojsov.

VOJSOV
 It's OK. They don't work. Burnt out.

WALDEMAR
 What do you do with them?

VOJSOV
 (unnavikende)
 The Red Army used to collect them,
 but now we just -

Gusjin slår kvikt av lyset i lagerrommet. Stavene lyser i mørket.

GUSJIN
(avbryter)
Beautiful light.

VOJSOV
(under)
- dump them in the Swedish "shargorden".

Gusjin lukker døren og vinker selskapet hastig med seg ut.

INT. UBÅT, BYSSE - ETTERMIDDAG

Byssa er full av kraner og rør. En kjele bobler på en gassflamme. Gusjin tapper vodka fra en nitrogenfrosset kran. Vojsov flirer.

VOJSOV
Vodka is strictly forbidden on all
Russian ships.

Ubåten rister, og slamrende veivakslinger sparker spastisk i ubåtens buk (OFF). Reparasjonene er i gang. Gusjin deler ut fulle glass til Waldemar, Inara, Vojsov og seg selv.

GUSJIN
Shaken, not stirred.

VOJSOV
You stay for dinner? The table is ready.

GUSJIN
Captain's table.

De to russernes fjes stråler forventningsfulle mot gjestene.

INT. UBÅT, GUSJINS LUGAR - ETTERMIDDAG

Waldemar, Inara, Gusjin og Vojsov sitter trangt rundt pyntet bord i Gusjins lugar. Kulelagre ligger på bordet som lysestaker. Det er dekket med blikktallerkner og et stort antikt lokkefat av siselert sølv. På russisk står det inngravert POTEKIN på siden. Gusjin skjenker vodka til suppen, prater. Inara er mutt. Waldemar peker på lokkefatet. Til Gusjin:

WALDEMAR
A magnificent piece of work. Is it
expensive?

Gusjin tar lokket av det antikke fatet, holder det oppadvendt som en skål, og slår på det med knokene. En dyp klang. Han forklarer. Vojsov oversetter fortløpende.

VOJSOV

Listen to the sound. This silver echoes the songs of a thousand souls. The miners who found the ore. The workers who manned the furnaces and melted the silver. The boatmen who shipped it downriver to St. Petersburg. The silversmiths who shaped it. A thousand souls.

Gusjin har begynt å iaktta Inara. Hun er utilpass. Hvorfor ser denne kapteinen slik på henne? Han sier noe til henne på russisk. Hun ser ned.

WALDEMAR

Hva er det? Hva sier han?

INARA

(motvillig)

Han spør hvorfor jeg er så kald. Dette skal jo være et festmåltid.

WALDEMAR

Si du er herfra, da vel.

Inara rister på hodet. Det var lett å hate den russiske kapteinen før de kom hit, verre nå. Men Waldemar gir seg ikke.

WALDEMAR

(forts.)

Han skjønner deg sikkert. Han har jo humor.

Nølende må Inara frem med det.

INARA

(på russisk, til Gusjin)

Dere har okkupert oss, og myrdet mye mer enn tusen sjeler.

Gusjin forstår. Han er oppriktig beklagende i fakter og ord. Mens han snakker med Inara:

VOJSOV

(til Waldemar)

He says we have been just as oppressed as they have. She has seen how commun-
(forts.)

(forts.)

ism works. Don't ask us why things are the way they are. Ask our leaders.

GUSJIN

Commie bastards!

Gusjin er på bena, drar frem en gitar. To halvsure akkorder.

GUSJIN

(forts.)

Our great poet. Vladimir Vysotskij.

Gusjin begynner å synge på russisk. Engasjert, ladet, melankolsk, storslagent slavisk.

Vojsov snakker med Inara. Han må nesten skrike for å bli hørt mens Gusjin synger.

VOJSOV

(på russisk)

The authorities hated him. And Vysotskij hated them. He was the soul of the Russian people. He taught us how to live. The authorities only teach us how to die.

Inara blir litt mindre uvillig stemt. Hun ler med mens Vojsov prater videre og Gusjin gauler iveri. Waldemar føler seg etter hvert utelatt.

WALDEMAR

Hva sier han?

INARA

Han forteller om musikken.

WALDEMAR

(arrogant)

Den russiske folkesjela. Har hørt om den.

INARA

Vi er gjester her, Waldemar.

VOJSOV

You Norwegians have a soul too, yes?

Waldemar har ikke noe svar. Han vet ikke helt.

WALDEMAR

Where's the toilet?

INT. UBÅT, TOALETT - ETTERMIDDAG

Waldemar klemmer seg inn på det trange toalettet, som har veggene oversådd av østeuropeiske pornobilder. Han åpner klosettlokket, og Sjirinovskij ser seierssikkert på ham fra sin plass under lokket, der et stort bilde av ham er klistret opp. Plutselig begynner rødt lys å blinke, og sirener uler.

INT. UBÅT, GUSJINS LUGAR - ETTERMIDDAG

Gusjin slipper atomknappen på et konsoll i lugaren. Det er tre knapper ved siden av hverandre, hvorav to er låst med klaffer. Han river ut en ledning i veggen, og sirenen blir taus. Bare det røde lyset fortsetter å blinke.

GUSJIN

Red alert! Party time. And I don't
mean the Communist Party!

Han griper gitaren igjen, og synger videre, mens Vojsov svinger Inara i en dans. Et improvisert diskotek.

Waldemar kommer inn igjen og ser Inara i armene på Vojsov - de danser til Vysotskijmusikken. Gusjin gauler verre og verre, og blir svært sentimental. Tårene hans begynner å trille.

Waldemar sitter ved siden av Gusjin, super mer vodka, ser på Inara.

Hun er livlig oppslukt av Vojsov og dansen, mer levende enn hun har vært på lenge. Ansiktet blusser av vodkaen og det vesle øyeblikket av livsglede.

Sjalusien begynner å røre på seg i Waldemar. Med ett er begeret fullt. Han tramper ut igjen, og smeller lugardøren bak seg.

Vojsov ser undrende etter ham, så på Inara. Tårene hennes begynner å renne. Gusjin er bestyrtet, slutter å spille og synge. Men kjære barn, hva er det? Inara gråter, og gråter.

EXT. UBÅTDEKK - KVELD

Waldemar står ensom forut på ubåtdekket, ser inn mot stranden og Maximillianbad. Kvelden har begynt å senke seg.

Gusjin kommer bort, begynner å snakke ham alvorlig og synlig påseilet til rette på russisk. Waldemar forstår ikke. Neivel.

GUSJIN

(prøvende)

As man to man to man...

Det går ikke. Gusjin sukker. Han brøler en ordre.

En av mannskapene forsvinner ned i tårnet.

Waldemar og Gusjin blir stående side ved side og se utover i taushet.

Inara klatrer ned fra tårnet. Nølende kommer hun bort til Waldemar og Gusjin.

Et forlegent øyeblikk. Gusjin tar ordet på russisk. Hva sier han? Inara vil først ikke oversette. Men Gusjin lar henne ikke slippe unna. Så:

INARA

Han sier at vi er som to dumme barn.
Han sier at jeg har latt dette gå
altfor langt.

WALDEMAR

De var nå med, både den ene og den
andre.

Mannskapet har begynt å forstå at noe skjer. De samler seg på behørig avstand.

Gusjin. Mer russisk, ivrigere nå.

INARA

Vi kan jo ikke engang si hva vi føler
for hverandre. At vi elsker hverandre...

WALDEMAR

Gjør vi det?

Inaras blikk lyner. Ja. Waldemar nikker. Det gjør de. Nå overtar Inara endelig selv, og hele historien flommer ut:

INARA

Jeg løy for deg. Jeg ville ha deg
i en felle. Pappa bare drømte. Han
forsto aldri virkeligheten. Men han
var aldri straffet. Han var aldri
(forts.)

(forts.)

arving. Han bare lovte for mye. Jeg måtte beskytte ham.

WALDEMAR

Og lurte meg til å ta risken?

(Inara nikker)

Har du aldri følt noe for meg? Ikke engang når vi elsket sammen? Var aldri det ekte?

INARA

Din Idiot! Jo, jeg løy for deg. Om hvor deilig det var å elske med deg. Hver gang du var full og ikke ville huske det. Vi har aldri elsket med hverandre. Men vi skal. Herregud, som vi skal!

Waldemar har først vært såret. Nå tennes et håp.

INARA

(forts.)

Jeg har prøvd å si det lenge. At jeg ikke vil leve på en sånn løgn. Og nå, når du ble sjalu, visste jeg at du elsket meg.

Waldemar nikker lykkelig. Han kysser henne. Det blir et langt og heftig kyss.

Gusjin står og ser rørt på sitt verk. Og mannskapet sukker henført rundt dem.

GUSJIN

She loves you, yeah, yeah, yeah!

Inara river seg endelig løs.

INARA

Du har drukket. Herregud, du kommer ikke til å huske noenting av dette!

Hun griper Waldemars arm, drar ham med i et voldsomt sprang utfor skipssiden.

EXT. I SJØEN - KVELD

Waldemar og Inara treffer vannet foran oss med et digert plask. Det er iskaldt. Waldemar kaver. Inara dytter ham under igjen. Og igjen.

INARA

Er du edru nå?

Waldemar gisper ja. Men Inara dytter ham under enda en gang.

INARA

(forts)

Er det sikkert at du er edru nå?

EXT. UBÅTDEKK - KVELD

Gusjin og et undrende men flirende mannskap hjelper de to opp.

MASKINSJEFEN glor litt for lystent på Inara. Kjolen hennes er meget ettersittende nå når den er våt. Vojsov klapper beskjemmet til fyren.

VOJSOV

(på russisk)

Dette er ekte kjærlighet!

Waldemar og Inara står gjennomvåte men lykkelige foran Gusjin, som rister på hodet over vestlige skikker.

GUSJIN

It's much easier just to get married.

WALDEMAR

Can you do it?

GUSJIN

Can I push the button?

(peker på armbåndsuret)

Gimme five.

EXT. UBÅTDEKK - KVELD (SENERE)

Waldemar og Inara står høytidelig ved siden av hverandre. De er begge gjennomvåte ennå, men har fått ulltepper over seg.

Gusjin står like høytidelig foran dem. Mannskapet står rundt med tente fakler. Gusjin skjelver i røsten.

GUSJIN

I give you, norvjegij, this beautiful daughter of free Latvia, and ask you to love her in both dark and evil times. And for good and worse. With the power given to me by the Red Army
(forts.)

(forts.)

and The Holy Ghost, I pronounce you
man and wife.

VOJSOV

Now you may kiss the bride.

Det gjør Waldemar, til stor jubel fra hele publikumet. Kaptein Gusjin stråler. Waldemar og Inara ser hverandre lykkelig inn i øynene.

Vojsov og endel andre fyrer av et dusin nødraketter som fyrverkeri.

EXT/INT. FLY OVER MAXIMILLIANBAD - KVELD

En dobbeltdekker flyr over ubåten.

Flere av Sjagalins menn ser ned på ubåten. Ivan har en mobiltelefon.

IVAN

(på russisk i mobilen)

Hvem faen er denne mr. Die Hard? Han
har sin egen hær også!

En av mennene som vil se bedre, skygger for Ivan. Ivan slår ham irritert unna. Brått smeller det rett utenfor flyvinduet.

EXT. PÅ SJØEN - KVELD

Mens flere nødraketter sendes til værns, går Waldemar og Inara i gummibåten som skal frakte dem til land.

EXT. FLY - KVELD

Dobbeltdekkeren flyr rett inn i regnet av eksploderende nødraketter. Flere fulltreffere. Flyet brenner. Det styrter i den svarte skogen langt bak Maximillianbad.

INT. FLYPLASS - KVELD

På sitt kontor i tårnet sitter Sjagalin med en mobiltelefon. Han hører Ivan skrike, så smellet fra flystyrten. Det blir stille i røret. Sjagalin blir mørkerød av raseri.

EXT/INT. MAXIMILLIANBAD - KVELD

Ved verandatrappen løfter Waldemar Inara opp. Som brud skal hun bæres i hus.

Lykkelig i armene hans lar hun seg bære inn. Vi følger med. Waldemar går med stødige skritt, gjennom hallen og resepsjonen. Vi gis en følelse av stille farvel med stedet. Inara begynner å undres. Dette er ikke veien til rommet deres.

Waldemar sparker åpen døren på baksiden av huset, kommer ned trappen, med Inara i armene. Han smiler mot det undrende blikket hennes. Hun ler og kysser ham.

INT. SUITE - KVELD

Edelfelt og Eliassen er to som ikke ler. Mutte skrur de sammen den gedigne himmelsengen Waldemar kjøpte i begynnelsen av filmen. Begge bærer de på sjalusi over det som skal skje der.

INT. ZAIKA - KVELD

Waldemar bak rattet, lykkelig og brisen. Bilen suser langs landeveien, uler forbi den tyske traileren vi møtte tidligere, på veien til Riga med ny last. Inara slår av mobilen.

INARA

Champagnen venter når vi kommer.

Waldemar kysser henne.

INT. RESEPSJON - KVELD

Det er Sjagalins selv som legger på røret i den andre enden. Fornøyd gir han raske ordre til sine MENN. Det er fem av dem denne gangen, inkludert BORIS.

Sjagalins bande har overtatt hotellet. Eliassen, Edelfelt og resepsjonisten Arvids er bakkbundet. En gorilla dytter dem mot heisen.

Bruk trappen, peker to andre som nå rigger en felle. De drar ut en sikring i knappepanelet, skyver heisdøren åpen. Heisen glir forbi, på vei ned i kjelleren.

Gorillaen dytter Eliassen, Edelfelt og Arvids foran seg ned trappen.

INT. LOFT - KVELD

Eliassen, Edelfelt, Arvids og gorillaen kommer inn på loftet. En enslig lyspære i taket. I et hjørne står heismotoren på en betongplattning.

Nok en gorilla kutter strømmen når et bankesignal kommer dirrende opp gjennom heiskablene.

Eliassen ser skremt på mens han, Edelfelt og Arvids surres til hver sin stol.

INT. KORRIDOR - KVELD

Ved heisen i korridoren utenfor Waldemars suite åpner de to gorillaene fra loftet heisdøren på samme vis som i resepsjonen. De ser ned i heissjakten.

Langt der nede i kjelleren ser vi heisen. Et stygt fall.

Tilfreds lukker de heisdøren. Det lille plingesignalet lyder. De prøver knappen. Nå åpner heisdøren seg uten at heisen er der. Alt er klart.

INT. KJØKKEN - KVELD

Boris fyller en kanyle fra en medbragt flaske med giftmerke.

Med endel strev får han presset kanylen gjennom korken på en champagneflaske, og sprøyter giften inn.

Boris setter flasken på et brett med to glass. En vettskremt novise i gjengen, utkledd som PICCOLO, holder det. Det rister og skrangler, slik skjelver han.

INT. RESEPSJON - KVELD

Sjagalin overvåker at to av hans menn skrur lyddempere på pistolene.

En annen, VASILIJ, har fått på seg resepsjonsuniformen, og retter på vesten. Han står bak disken, klar til å møte gjestene. Han ser dypt tvilsom ut.

Sjagalin tar det siste overblikk mens han lader en bazooka. En av mennene peker mot døren. En bil stanser ute i mørket.

SJAGALIN

(på russisk)

Alle på plass. Og husk at uansett er nådeskuddet mitt!

Alle rømmer resepsjonen, innover i hotellet. Sjagalin selv inntar kjøkkenet bak resepsjonen. Bare "resepsjonist" Vasilij står igjen bak skranken.

Gjestene som kommer inn er ikke Waldemar og Inara. Nei, det er det britiske ekteparet RREGINALD og FIONA DOLDRUM. De er noe stuffy, i 40-årene, khakikledd, og med lerretsbager. De ser seg skuffet om i den elegante resepsjonen.

REGINALD

Doesn't look too promising, if you ask me. Look, They've even got a colour TV.

FIONA

Oh dear, yes! I hope the rooms aren't air conditioned.

De går til resepsjonen, hilser til Vasilij.

REGINALD

Hello. I'm Reginald Doldrum, and this is my wife Fiona. I believe you have a room for us. We made a reservation.

Vasilij skjønner ikke et ord.

Reginald gjør skrivebevegelser, peker på gjesteboken.

REGINALD

(forts.)

We are expected. The Derring-Do Club. We are members. We visit places everyone else shuns like the plague. Places you need guts to enjoy. The worse, the better, you know.

FIONA

We're urban survivalists. We've been to Beirut and LA.

REGINALD

And we expect Hong Kong to be a treat once the Chinese take over. Tell me - we're on our way to Chernobyl. Is there a bus from here?

Vasilij er svært i villrede.

VASILIJ

(på russisk)

Vent her.

Han forsvinner inn på kjøkkenet. Reginald og Fiona blir bekymret.

INT. KJØKKEN - KVELD

Sjagalin kikker gjennom dørsprekken.

SJAGALIN

(på russisk)

Det er ikke dem! Bli kvitt de der!
Gi dem et rom, eller hva som helst.
Idiot!

INT. RESEPSJON - KVELD

Reginald peker på "ENGLISH SPOKEN"-skiltet på disken.

REGINALD

You're not thinking the same as I am?

FIONA

That he's gone to get someone who
speaks English? God, I hope not!

Vasilij kommer inn igjen. Reginald og Fiona er lettet. Vasilij peker på gjesteboken. Reginald skriver seg og Fiona inn. Vasilij tar en nøkkel på måfå fra hyllen bak ham.

REGINALD

No porter here?

Vasilij trekker uforstående på skuldrene.

REGINALD

(forts.)

Excellent.

Han og Fiona går til heisen. Der henger et skilt. "I USTAND" på latvisk.

FIONA

It seems to be out of order, dear!

REGINALD

Things are looking up after all. And
our grand tour of the Soviet ruins
is just beginning!

Lykkelige sleper de bagasjen med seg opp trappene.

Så kommer Waldemar og Inara inn. De hilser til Vasilij.

INARA

(på latvisk)

Vi ringte og bestilte champagne.

VASILIJ

(på russisk)

Bare gå opp, så kommer den straks.

WALDEMAR

Si at vi vil ha den gratis. Som et lite plaster på såret. Det er en rotte i suiten min. Dette skal jo forestille et førsteklasses hotell.

Inara klarer knapt å holde seg alvorlig mens hun oversetter for Vasilij. Han er igjen usikker, men har jo ordre om å gi gjestene det de ber om.

INARA

Han sier at det er i orden.

De spruter nesten ut i latter når de vender ryggen til og går mot heisen. Så ser de at heisen står. En liten skuffelse.

WALDEMAR

Jeg bærer deg ikke opp alle trappene. En gentleman ville gjort det. Men jeg vil være den du elsker. Meg selv.

Leende forsvinner de opp hotellets hovedtrapp.

Vasilij stikker hodet inn på kjøkkenet.

VASILIJ

(på russisk)

Det var dem!

Sjagalin dytter den vettskremte piccoloen med champagnen foran ut seg. Han sender gutten avsted etter gjestene. Piccoloen iler opp en baktrapp. Sjagalin ser forventningsfullt etter ham.

SJAGALIN

(på russisk)

Rasputin fikk en lett død i forhold til deg, mr. Die Hard...

INT. ANNET STEDS I ETASJEN - KVELD

En to meter høy "VASKEKONE" med skaut og blomstrete forklede subber langs en korridor med en rengjørings-tralle. "Vaskekone" drar med ett en diger kniv opp av skittent vaskevann i en bøtte. Et plutselig kast -

- og kniven dirrer i veggen i den andre enden av den lange korridoren.

Han dytter trallen videre foran seg bortover mot kniven.

INT. TRAPP OG KORRIDOR - KVELD

Piccoloen vet ikke hva han skal forvente når han kommer øverst i baktrappen. Han kan ikke sees fra resepsjonen, men må jo pent utføre oppdraget. Han kikker rundt hjørnet, nedover korridoren.

Der låser Reginald og Fiona seg akkurat inn på rommet sitt.

FIONA (OFF)

Marvellous! Someone must have slept
in this bed for a week already!

Piccoloen iler bort, banker på. Fiona åpner, ser gutten med champagnen, og lyser opp.

FIONA

(forts.)

We didn't order anything!

Men piccoloen prøver et nervøst smil, og rekker henne brettet. Hun tar fornøyd imot. Piccoloen går lettet og raskt mot nærmeste brannør og friheten.

INT. REGINALD OG FIONAS ROM - KVELD

Reginald ser på flasken.

REGINALD

Such a shame it's dry. Shall we do
something about it?

De setter brettet ned, tar med seg champagneflasken, og åpner døren.

INT. KORRIDOR - KVELD

Døren går opp, og stanser "vaskekonens" digre kniv som kommer susende, idet døren treffer en dørstopper i korridoren. Reginald og Fiona merker intet, lukker døren bak seg og forsvinner rundt hjørnet.

"Vaskekonen" kommer, og drar kniven sin ut av døren. Han følger etter Reginald og Fiona rundt hjørnet.

INT. KORRIDOR - KVELD

Waldemar og Inaras stemmer, latter og skritt lyder (OFF) i hovedtrappen som kommer opp midt i etasjen og korridoren.

EN PISTOLMANN med lyddemper på våpnet smetter inn i et lintøyskap i enden av korridoren. Han holder døren på gløtt. Ved et uhell smekker den igjen. Intet håndtak på innsiden.

Waldemar og Inara er oppe, og stanser. Til hver side strekker korridoren seg. De er rett utenfor lintøyskapet. Waldemar kysser Inara.

WALDEMAR

...men herfra skal jeg bære deg!

Han bøyer seg ned og griper om henne. Hun ler høyt.

I lintøyskapet fikler pistolmannen rasende med låsen.

"Vaskekonen" kikker frem bak hjørnet i den andre enden av korridoren. Han ser Waldemar og Inara, og hever kniven.

Waldemar er rask, og bærer Inara oppover trappene. Begge er lykkelig uvitende om at de ikke er alene her.

I lintøyskapet får pistolmannen opp låsen, og åpner døren. Foran seg ser han akkurat Waldemar og Inara forsvinne opp trappen. Så kommer "vaskekonens" kniv fårende gjennom luften mot ham og oss.

Pistolmannen faller inn i skapet igjen med kniven i brystet, og drar døren igjen etter seg i fallet.

"Vaskekonen" kikker frem. Korridoren er tom. Og ingen kniv. Pussig.

Reginald og Fiona dukker opp bak ham, kremter. Han glor undrende på dem.

Et overveldende møte. De ser opp på den digre "vaskekonen", og holder frem champagneflasken.

REGINALD

Would you be bothered to have this exchanged for some of that disgustingly sweet pink champagne you make here? It gives a superior hangover, you see.

FIONA

She doesn't speak English, dear.

"Vaskekonen" vil bare bli kvitt de ubudne gjestene. Han tar champagneflasken, slipper den opp i en plastbøtte med skittent vaskevann og gir den til Fiona.

Reginald og Fiona forsvinner lykkelige tilbake mot rommet sitt med "isbøtten".

REGINALD

Did you see those movements? She has the grace of an Olympic shot putter.

FIONA

This gives a whole new dimension to the word "service".

REGINALD

Yes. I hope they never fire her!

INT. TRAPP - KVELD

Waldemar og Inara på ustø vei opp trappen. De passerer et åpent vindu.

Et vindgufs griper de hvite tyllgardinene, draperer dem over Inara og Waldemar. Det blir som et brudeslør over Inara. Hun prøver å vikle seg fri, og frar hele gardinen med seg. De ler og kysser hverandre under gardinen. Waldemar ser akkurat nok igjennom den til å snuble videre opp trappen med gardinen over dem.

INT. KORRIDOR, WALDEMARS ETASJE - KVELD

Boris og de to andre gorillaene venter ved heisen utenfor Waldemars suite. De to står uskyldige og later som de venter på heisen, mens Boris holder utkikk ved trappen. Han hører Waldemar og Inara på vei opp (OFF).

Boris trekker seg bakover, og feilberegner avstanden til heisen. Han dytter til den ene gorillaen, som dunker inntil knappepanelet ved heisen, og videre inn i ryggen på den andre idet heisdøren åpner seg og slipper dem begge "inn".

Mannen nærmest Boris griper i panikk etter det første han får tak i. Det første han får tak i er Boris.

Alle tre styrter ned i heissjakten, og døren lukker seg bak dem idet Waldemar og Inara runder hjørnet, hun i hans armer. De er stadig like lykkelig uvitende. Og her er ingenting å se, særlig ikke gjennom "brudesløret". Det bærer rett inn i suiten.

INT. RESEPSJON - KVELD

Sjagalin hører dunkene (OFF) av de fallende kroppene som treffer heistaket bak døren i resepsjonen. Han smiler triumferende. Han får opp heisdøren og hopper ned på heistaket en halv etasje ned, med bazookaen klar. Hevnens time!

INT. HEISSJAKT - KVELD

Sjokk! Det er tre av hans menn som ligger der!

Og bak ham glir heisdøren igjen. Bare tynne spalter av lys fra heisdørene i hver etasje oppover gir sitt særegne lys til sjakten.

Sjagalin banner rasende, klemmer seg inn i et hjørne lengst mulig unna heisdøren, og fyrer løs mot døren med bazookaen.

Prosjektilet er en blindgjenger. Det rikosjetterer villt oppover hele heissjakten, smeller fra vegg til vegg i et sprutende gnistregn.

INT. LOFT - KVELD

Eliassen, Edelfelt og Arvids rykker skremt til på stolene sine når prosjektilet smeller et lite hull i heistaket under motoren ved siden av dem.

INT. WALDEMARS SUITE - KVELD

Waldemar lar seg falle oppå sengen med Inara i armene. Sengen kollapser med et brak, som overdøver alle lyder i heissjakten utenfor.

INT. HEISSJAKT - KVELD

Prosjektilet kommer ned heissjakten igjen på samme vis og lander ved siden av en vettskremt Sjagalin, der det blir liggende og frese iltert før det dør.

INT. WALDEMARS SUITE - KVELD

På sengen er Waldemar og Inara lattermilde.

WALDEMAR

Tolv hundre dollars up front. Og vi har ikke fått av oss klærne ennå en gang...

INARA

Jeg vil ha champagnen vi ble lovt.

Waldemar kikker over kanten av sengen. Sengestolpene peker i alle retninger, og stoffhimling og forheng lukker dem halvt inne.

WALDEMAR

Vi trenger fire, hvis vi skal støtte opp denne. Vil du ikke ha meg i stedet?

Jo, det vil Inara. De begynner å dra klærne av hverandre.

INT. LOFT - KVELD

Eliassen lytter. Jo, han hører folk i suiten under dem, dempet (OFF). Han prøver å trampe i gulvet, varsle at de trenger hjelp. Stolen tar overbalanse, og velter. Eliassen lander med armen under seg, og det lyder et stygt knekk.

INT. WALDEMARS SUITE - KVELD

Waldemars bukser, med lommeboken i baklommen, kommer fårende og treffer en stolrygg, og velter hele stolen. Det overdøver trampingen i taket.

En ellevill elskovsmontasje begynner, grovt overdrevne skyggebilder på forhenget.

INT. LOFT - KVELD

Eliassen lytter forbauset til maratonelskoven i etasjen under (OFF), der lydene overlater alt til fantasien. Han veksler såre blikk med Edelfelt.

INT. WALDEMARS SUITE - KVELD

Elskovsmontasjen går mot sin slutt.

INT. LOFTET - KVELD

Eliassen lytter. Men nå er lydene nedenfra forstummet. Han sukker oppgitt bak knebelen. Ingen hjelp å få. Han stønner over smertene i armen. Edelfelt er like nedtrykt. Arvids har sovnet.

INT. WALDEMARS SUITE - KVELD

I den sammenraste sengen ligger Waldemar nå og sover. Inara ligger over brystet hans. Med et trett men lykkelig smil sovner hun også.

INT. RESEPSJON - KVELD

Heisdøren bendes opp. Skitten og utslitt drar Sjagalin seg opp på gulvet i resepsjonen. Han har fått opp døren med en kniv, nå bøyd og ubrukelig.

Han skuler skremt opp trappen. Alt er uhyggelig stille. Han flykter ut i natten.

INT. PRIVAT FLYPLASS - NATT

Sjagalin vakler inn på sitt kontor. Han er skitten, fillete og alene. Han ser på telefonen foran seg, slår et nummer.

SJAGALIN

(på russisk)

Kirchenstein? Jeg har en jobb til deg for tredve sølvpenge.

INT. SUITE - MORGEN

Waldemar våkner av at telefonen ringer (OFF). Han og Inara ligger inntullet i sengeteppet etter den hete natten.

WALDEMAR

(til Inara, inni teppet)

Vil du åpne?

Det ringer igjen (OFF). Waldemar oppdager at det er mobiltelefonen, på hans side av sengen. Han tar den.

WALDEMAR

(forts. i telefonen)

Ja? What? Yes, it's me. A stiff?
A stiff what?

INT. SAL - DAG

Utenfor store vinduer strekker Minneapolis seg utover. Innenfor vinduene er SONS OF NORWAY samlet, i festantrekk - norske bunader og cowboyhatter. Rommet er smykket med norske og amerikanske flagg, og et banner: SONS OF AMERIKA. De står rundt kisteprototypen vi kjenner fra Waldemars likkistefabrikk. Kisten er åpen.

Oppi ligger liket av Andreij. Sons of Norway rygger sjokkerte vekk fra "vareprøven". Lederen for gruppen står med telefonen i hånden.

SON OF NORWAY

This is a no win situation. You're a loser, mr. Waldemar. A born loser.

INT. SUITE - DAG

Waldemar er med ett lys våken. Katastrofe! Inara ser fortvilet på ham. Hun har hørt og forstått. Han går hvileløst rundt, bort til vinduet.

WALDEMAR

Jeg er ferdig. Jeg er konkurs.

INARA

Du har jo fortsatt fabrikk.

WALDEMAR

Kistemarkedet er dødt. Fabrikk er verdiløs. Men heldigvis blir det Eliassens problem...

INARA

Du er fortsatt min mann.

WALDEMAR

Hadde jeg vært en mann, og ikke så feig, hadde jeg hoppet ut av vinduet. Det gjorde de på Wall Street i niogtyve.

INARA

Men jeg elsker deg jo.

WALDEMAR

Du elsker bildet av en vestlig forretningsmann i gullramme. Ta bort rammen, og hva er tilbake da? Ingenting.

Inara omfavner ham med stor medfølelse.

INARA

Og jeg kommer alltid til å elske deg.

Waldemar er virkelig fortvilet. Det banker på døren (OFF). Han kommer seg opp.

WALDEMAR

Bedre sent enn aldri. Champagne til
frokost er ikke å forakte. Et verdig
gravøl for et null.

Han åpner. Det er Kirchenstein som står utenfor med
dachshunden i armkroken.

KIRCHENSTEIN

Please forgive this early intrusion,
but I have a very important message-

WALDEMAR

Who are you?

Og det husker han jo virkelig ikke. Kirchenstein er
svært overrasket.

KIRCHENSTEIN

Surely you remember our last meeting?

Inara seg hvem det er. Mannen med dødsbudskapet.

INARA

Det er den mannen!

WALDEMAR

Han påstår han kjenner meg.

KIRCHENSTEIN

(på latvisk)

Frøken Roze?

Inara nikker overrasket og og skeptisk.

KIRCHENSTEIN

(forts. på latvisk)

De kjenner meg ikke. Men jeg var en
av Deres fars venner.

Waldemar ser spørrende på Inara.

INARA

En av pappas venner.

WALDEMAR

(også skeptisk)

Hvorfor var han ikke i begravelsen da?

Godt spørsmål. Inara gjentar på latvisk. Kirchenstein
lyver godt.

KIRCHENSTEIN

(på latvisk)

Det er ikke lett å bli gammel her i landet nå. Man har måttet tåle så mye før i livet også. Da er man ikke lenger så sterk...

INARA

(til Waldemar)

Han lå syk selv.

Hun ser på Kirchenstein med sympati. Dette forstår hun. Kirchenstein har mer på hjertet - sitt egentlige ærend til dem begge.

KIRCHENSTEIN

You must come with me. Another old friend of your father has been looking for him. Now he's ill, but has to see you.

Waldemar ser fra den ene til den andre. Så går det opp for ham.

WALDEMAR

Lett etter faren din? Er det han jeg tror det er?

INT. HEIS - DAG

Waldemar, Inara, Kirchenstein samt Reginald og Fiona står i heisen på vei ned.

FIONA

(stille til Reginald)

I do hope we can get some more of that champagne for breakfast.

Reginald står og nyter synet av Kirchensteins dachs som tisser på heisgulvet. Waldemar enser dem ikke.

WALDEMAR

(oppglødd til Inara)

Jeg visste det ville skje! Det må være kjøperen! Endelig får vi solgt den hengemyra!

Heisen er nede, og de går ut. Reginald og Fiona blir stående igjen, ser lykkelige opp i taket.

Der renner det blod ned i lyskuppelen, fra likene vi vet ligger på taket av heisen.

REGINALD
Really bloody awful! Wonderfully
awful!

EXT. RIGAS OPERA - DAG

Kirchenstein leder an mot inngangen til Rigas opera, nå under restaurering. Bygget er omgitt av stillaser og høye plankegjerd. En stor kran ruver over taket.

De tre fortsetter inn under de store hvelvingene i hallen. Hverken Waldemar eller Inara har vært her før, og er imponerte.

INT. STOR TEATERSCENE - DAG

Kirchenstein åpner "hjemmevant" sceneinngangen og slipper Waldemar og Inara inn. Han skjelver forferdelig nå, men tørker svetten og holder seg over hjertet. Han er en gammel mann, sier ansiktet hans, med et unnskyldende smil.

De kommer inn bak jernteppet. Et stort, mørkt scenerom.

Waldemar og Inara er inne på dreiescenen da døren braker igjen bak dem (OFF).

Kirchenstein løper mot utgangen av bygningen så fort han orker. Tårene hans triller. Han har forrådt de to elskende!

Inne i scenerommet begynner hele scenen å riste under Waldemar og Inara. Det buldrer omkring dem. Inara klynger seg skremt til Waldemar. Hva skjer? Waldemar vet heller ikke, og er ikke høy i hatten.

Det flere tonn tunge jernteppet skraller tilside, og slipper inn kaskader av projektørlys fra salen.

Waldemar og Inara blendes. Det er umulig å se salen.

Sjagalin sitter midt i salen.

SJAGALIN
(på russisk)
Jeg er glad vi omsider kan møtes,
mr. Die Hard.

Jaså? Hvem er denne mannen? Fra scenen er han bare en silhouett mot det skarpe lyset. Og hva sier han? Inara begynner å oversette, nærmest av refleks.

INARA

Han sier--

Sjagalin retter en skarp finger mot henne.

SJAGALIN

(på russisk)

Jeg snakker forretninger! Dette er mellom menn!

Inara tier skremt. Hun og Waldemar stirrer blindt ut i lyset.

Sjagalin innser at han var litt for brå. Derfor en anelse mildere mot Waldemar:

SJAGALIN

(forts. på russisk)

Vi har en lang og kostbar feide bak oss. Jeg misliker lange og kostbare feider. Det er på høy tid å avslutte denne. Eller hva sier du?

Waldemar forstår ikke et ord, og rister oppgitt på hodet.

Rundt i hele den mørklagte salen hører vi menn som tar ladegrep på sine våpen.

Inara tviholder i Waldemar. Han klapper hånden hennes beroligende.

Sjagalin vurderer dem, skifter taktikk.

SJAGALIN

(forts. på russisk)

Vestlige metoder er ikke vår styrke, mr. Die Hard. Vi har våre egne. Og de er like effektive. Men én ting har vi felles. Beskyttelsespenger.

Waldemar forstår ikke.

WALDEMAR

(utålmodig)

Kom til saken.

Nå er det Sjagalin som ikke skjønner hva som sies. Og med ett er han synlig nervøs.

SJAGALIN

(på russisk)

Vi vil gjerne beholde Maximillianbad og våre operasjoner der. Mot en andel. På vår beskjedne måte vil vi gjerne vise vår velvilje. Har vi en deal?

Waldemar forstår de to ordene som trengs.

WALDEMAR

Maximillianbad? Deal? Endelig! Hvor har du vært? Jeg vil ha pengene i cash! Nå!

Sjagalin knipser med fingrene, og EN GORILLA iler fram til scenen med en stresskoffert, slenger den innover scenegulvet og iler vekk igjen. Gorillaen er underlig nervøs.

Waldemar åpner kofferten. Den er full av bunker med dollarsedler. Waldemar ser mot Sjagalin der ute i mørket.

WALDEMAR

(forts.)

Ikke en dag for tidlig. Jeg fikk beskjed om at du skulle komme -
(holder opp to fingre)
- etter to uker! Det var dealen! Vet du hvor mye bry du har skapt for meg?

Sjagalin nøler, men gir nytt tegn til gorillaen sin, som iler frem med en koffert til.

INT. FOAJÉ - DAG

Sjagalins menn, hundre tungt bevæpnede forbrytertyper, myldrer ut fra balkongene der de har ligget i stilling, ut på galleriet over den storslagne rokokkofoajéen.

INT. STOR SAL - DAG

En dør åpnes innerst i den mørke salen, og Sjagalins skikkelse fårer ut. Waldemar og Inara står igjen på scenen med koffertene. De famler seg ned trappen på siden, mot midtgangen og den lyse døråpningen.

EXT. RIGAS OPERA - DAG

Waldemar og Inara kommer ut i lyset mellom søylene foran operaen.

INARA

Men Waldemar, det må være minst en million dollars bare i den ene kofferten...

Han stanser og kysser henne.

WALDEMAR

Hvis han teatervennen til faren din var syk, så må det være på sinnet.

I vindusrekken over søylene stirrer Sjagalin og hans menn ned på dem.

EXT. SKOG - DAG

Den Skandinaviske Club er på utflukt i kjent stil, men nå med en ubestemmelig tristesse over seg.

Waldemar er imidlertid strålende opplagt, i skreddersydd jaktantrekk. Eliassen kommer akkurat borttil ham.

ELIASSEN

Så du drar, ja. Med henne.

WALDEMAR

Jeg har jo betalt deg alt jeg skylder.

ELIASSEN

Det er ikke pengene, Waldemar. Da du kom hit... Og ville begynne et nytt liv etter skilsmissen... Jeg trodde kanskje at jeg - betydde noe for deg.

WALDEMAR

Det gjør du. Du har vært som en bank for meg.

(ikke morsomt, synes Eliassen)

Det er en til hver her i verden. Sier de som alt har funnet sin.

(flere skudd avbryter dem)

Edelfelt og Inara ser opp ved de samme skuddene, avbrutt i sin samtale. Også Inara er jaktkledd nå. De sitter ved en sveivegrammofon der "Du gamla, du fria" snurrer ujevnt.

EDEL FELT

Så politiet ville stått på kaia og ventet hvis jeg kom hjem.

(pause)

Man har bare én mor.

(pause)

Men broren min ringte. Han sa det var en stilig begravelse.

INARA

(medfølende)

Du kan aldri reise hjem?

EDELFEELT

(rister trist på hodet)

Men dere? Når drar dere?

INARA

I morgen. Først til Sveits med noen penger. Og så til Cuba på bryllupsreise. Waldemar tror at Castro faller snart. Da gjelder det å være ute før amerikanerne. Men vi kommer tilbake i mai.

EDELFEELT

(mismodig)

Ta med en sigar til meg, hva?

SVERRE, en ung og bykledd nordmann, jubler over villsvinet han har skutt. Skandinavene samler seg rundt ham og villsvinet. Eliassen tar nykomlingen i øyesyn, og liker det han ser. Han blir fort nesten familiær i tonen. Sverre er bare stolt av jaktbyttet.

SVERRE

Bra skudd, hva?

ELIASSEN

Jeg hører du har kjøpt likkistefabrikken?

SVERRE

Den var dyr, men verdt hver krone. Deinhart har gitt fra seg en gullgruve. Rart han ikke har tenkt på det amerikanske markedet. Men de skriker rabiater etter lønn, de arbeiderne som fulgte med.

ELIASSEN

Jeg skal legge inn et godt ord for deg hos Aalefjær.

De avbrytes av Andris, den faste stalkeren, som holder frem det dampende ferske hjertet fra villsvinet Sverre nettopp felte. Sverre ser undrende på det, og på -

- skandinavene som nå samler seg forventningsfulle rundt ham. Waldemar og Inara har nå kommet til til, lykkelige arm i arm. Waldemar spretter en champagneflaske.

WALDEMAR

Det minste som er felt her omkring
på mange år.

De kan da umulig mene...? Sverre gliser spørrende. Jo, det mener de.

Med skjelvende hånd fører han hjertet til munnen. Han glefser i seg en blodig bit. Tygger den i seg. Ser seg triumferende omkring.

Eliassen gir ham et krus champagne, og Sverre heller i seg. Eliassen peker på villsvinhjertet, men før han får sagt noe kommer Inara ham i forkjøpet og stjeler hans replikk.

INARA

Vi får håpe det ikke er trikiner
i det.

Eliassen skuler på Inara. Sverre ser skremt på villsvinhjertet. Waldemar klapper ham trøstende på skulderen. Inara og alle skandinavene, unntatt Sverre og Eliassen, bryter ut i latter. Og i det samme tar kanonfotografen sitt blitzbilde.

Vi fryser bildet av oppstillingen i sepiabrunt.

RULLETEKST

SLUTT.